Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NĂM THỨ MƯỜI BỐN, Số THỨ 2832 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ SÁU 28 AOUT 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE Nº 1392

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Lhân-quốc và các Thuộc-địa Pháp.	9.00	4.50	2.25	
Ngoại-quốc.	14.00	7.00	3.50	
Các làng và các công-sở.	10.00	5.00	2.50	

Hạn mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho hẳn trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61 63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE Nº 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Việc chẩn-cấp cho dân bị nạn

Đi hơn một tháng trời nay, từ khi nước sông Hồng-hà lên to quá và mau quá, để giữ không nổi, bên tả ngạn đê vỡ tứ-tung, nhân-dân trong mấy tỉnh lại bị nạn nước lụt. Biết bao nhiêu làng ở gần nơi đê vỡ, bị ngọn nước xói vào mạnh quá, tính mệnh cũng có người cứu không kịp, còn có thì giờ đâu và phương-kế nào mà lo tính đến việc khác nữa. Ruộng nương vườn đất đều bị tràn ngập, mông mênh bể Sở, nhà cửa trâu bò cho đến một đôi chút tài sản, gọi là của ăn của để, đều vợ chồng con cái nuôi nhau, như giẫm ba thúng thóc, vải ba manh áo, cũng đành chịu dương mắt mà nhìn, cho ngọn nước vô tình trôi đi, đành chỉ có hai bàn tay trắng đem nhau lên mặt đê và dỉnh gò để tránh cơn tai nạn. Ấy là chưa kể những nơi xa, tuy nhà cửa không bị ngập, vật-sản không bị trôi, không đến nỗi không có nhà ở, không có cơm ăn, như những làng bị nạn thiệt hại đã kể ở trên kia, những nơi cấy ruộng mùa đã mất bao nhiêu tiền học, nào là cấy đất, nào là nhổ cỏ, nào là gieo mạ, nào là cấy lúa, cũng đành là công giã-tráng và của ném xuống bể cả; sự thiệt hại ấy tưởng cũng không phải là không to. Nay hãy xin nói cái tình trạng khốn khổ của những người tránh nạn lên ở trên đỉnh gò mặt đê, tụm năm tụm ba, che lều che chiếu, cầu cho qua khỏi cơn cùng khốn. Lại không may trong mấy tuần nay, trời thường mưa và lại mưa to nhiều, những chỗ đê vỡ, hạp-long không được, nước vẫn không rút được mấy tí, những dân bị nạn dầu mưa dãi nắng ở trên mặt đê, hay là ở trên đỉnh gò, cơm không đủ ăn, áo không đủ mặc, trông ra bốn bên, mặt nước mênh-mông, qua một ngày bằng một năm, nỗi khốn khó chưa biết đến đâu là cùng cực. Cái tình cảnh của dân bị lụt, bà con ta những người ở gần đây, tưởng cũng đã nhiều người mắt được trông thấy, không những là tai nghe tiếng đồn mà thôi. Những người ở xa, tuy mắt không được thấy cái tình trạng gớm-ghê, nhưng mà nghe những tiếng huyên truyền và tự trong trí khôn tưởng-tượng, tưởng cũng có lẽ hiểu thấu được sáu bảy phần.

Cái nạn nước lụt năm nay, tuy không đến nỗi dữ-dội lan man lắm, như lần lụt năm 1915 (vì năm nay bên hữu ngạn sông Hồng-hà giữ được bền vững, gần thành-phố Hà-nội, và những hạt phụ cận thuộc về địa-phận Hà-đông, đều bình-yên cả), nhưng vì với lần ba tỉnh nước lụt, trong năm 1924 mới rồi, thì năm nay nước lên lại có phần to hơn, mà tai nạn cũng có phần tệ hơn nữa. Ở xứ Nam-kỳ những người bác-ái quân-tử hiện đương tổ-chức một hội lạc-quyên để quyên tiền mà giúp cho dân bị lụt, cô quan Toàn-quyền đương làm chủ hội, chắc là hội ấy sau này sẽ có kết-quả hay, mà dân bị nạn được đội ơn rất nhiều. Những người ở xa-xôi, còn nghĩ đến tình cùng nước cùng nòi, đem lòng đau đớn chua xót, mà tìm phương cứu giúp lẫy nhau, huống chi ta là người đồng châu đồng quận, cái thảm-trạng của dân cùng, hằng ngày được mắt thấy tai nghe, ta há nên đau ngừa không bọn lòng, mà ngảnh mặt làm thinh ư? Những dân bị nạn, nhà cửa không, cơm gạo không, vợ nào chồng ấy, mẹ nào con ấy, kể đến hàng nghìn hàng vạn con người, chỉ hong-hóng trông vào cái lòng từ-thiện và cái phương chẩn cứu của đồng-bào, để giữ chút hơi tàn mà tính đường sinh hoạt về sau. Cái nghĩa-vụ và cái lương-tâm của ta đối với người cùng giống cùng nòi trong cái buổi thiên-tai lưu hành này, là phải nên kể là người nhiều, bát gạo đồng tiền, chóng được ngày nào hay ngày ấy.

Hện nay ở Hà-thành đã có được ít nhà từ-thiện đem gạo muối, quần áo cùng các thứ đồ ăn thức dùng đi thuyền đến tận nơi mà cấp phát cho từng nhà bị nạn; việc chẩn cứu như thế thật là giản tiện mà có công hiệu ngay, dân vùng bị lụt được nhờ cũng không phải là nhỏ. Bà con ta tưởng nên theo cái gương tốt ấy, ai có nhiều cho nhiều, ai có ít cho ít, bớt cái phí ăn tiêu xa-xỉ mỗi người mỗi thì, thì đã được có bao nhiêu người khỏi đói khát gieo neo.

Ca rao ta có câu : « Nhiễu điều phủ lấy giá gương người trong một nước thì thương nhau cùng »; tục ngữ ta có câu : « Cứu người gặp khúc, là phúc để dành »; lại có câu : « Một miếng lúc đói bằng một gói lúc no »; bà con ta nghĩ sao?

H. T. B.

MỘT SỐ GIẤY BẠC GIẢ ĐÁNG GIÁ 18.000 ĐỒNG

Mới đây sở quan thuế ở Bangkok có bắt được một số giấy bạc giả 5 đồng trong cái rương của một người hành-khách Trung-hoa đi một chiếc tàu Ba-tư Mabella từ Quảng-châu đến. Giấy bạc ấy là giấy bạc ở Singapour, tính ra đáng giá 18.000 dollars.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 23 Août 1926

Việc nước Anh

Việc thợ mỏ đình-công

Các nhà tinh-tự đảng lao-động hết sức vận-động, nhưng thợ mỏ ở Lancashire, và ở Derbyshire trở lại làm việc kể hàng nghìn.

Việc nước Hy-lạp

Việc chính biến

Các nhà ngoại-giao chắc rằng trong cuộc giao-dịch sắp mở Hy-lạp với các nước ngoại quốc không có gì thay đổi cả, nhất là về việc ký bản giao ước với nước Yougoslavie.

Việc nước Hoa-kỳ

Việc thanh giảm quân bị

M. Kellog nhiệt-thành muốn đặt một cuộc hội-nghị mới về việc thanh giảm quân bị.

Việc giao-tế với nước Nga

Chánh-phủ Washington có công bố rằng các tin đồn về việc điều-đình với nước Nga về việc trái khoán là tin đồn sai.

(Iadopacifi)

Việc Trung-hoa

Ngày 19 Août 1926

Nước Nga ký mật-ước với Phùng-ngọc-Tường và Trường giới-Thạch

Có tin rằng nước Nga cùng Phùng-ngọc-Tường, Tưởng-giới-Thạch và Lộc-chung-Lân, Phan-chánh-Tê sẽ lập một mặt với nhau. Lập ra cộng sản chủ nghĩa quốc dân chính-phủ. Phàng thì làm cấp bành ủy-viên ở Bắc-mãn, Paọng-thiên, Cát-lâm, Hắc-long Giang và Nhiệt-hà, do nước Nga giúp quân cho Phùng đánh đuổi Trương-ác-Lâm. Tưởng thì làm ủy-viên 8 khu trong bốn tỉnh Hồ-nam, Quảng-đông, Chiết-giang, Giang-tây. Phan thì làm ủy viên sáu khu trong ba tỉnh Hà-nam, Thiểm-tây, Ao-huy, Lộc thì làm ủy-viên tám khu trong bốn tỉnh Trực-lệ, Sơn-đông, Sát-cáp nhĩ và Tuy-viễn. Ba người ấy do chính phủ Nga giúp quân và khí giới để đánh Ngô-bội-Phu. Phàng ở Nga đã đứng làm tổng đại-biểu để ký mật-ước thay. Tứ-Khiêm đã mang cái ủy-nhiệm trạng của chính-phủ Nga đến Quảng-đông. Phàng sẽ về Bình-địa-toàn để xếp đặt về việc ấy.

Phái Phụng-thiên muốn tổ chức tòa nội các khác

Phái Phụng-thiên có yêu cầu phái Trực-lệ tổ chức tòa nội-các khác, sẽ đem Dương-vũ-Đình làm chức tổng lý. Nhưng phái Trực-lệ lấy cớ là việc chiến tranh chưa xong nên tạm hoãn.

(Dịch báo Tàu)

SỐ TÀU BAY TRÊN THẾ-GIỚI

Số tàu bay trên thế-giới như sau này :

Hoa-kỳ. — Tàu bay bộ binh : 32 đội, cộng là 1.500 cái ; trong số ấy có 1.000 cái về hạng chiến-đấu, 500 cái về hạng luyện tập ; tàu bay hải-quân : 800 cái ; trong số ấy có 650 cái về hạng chiến-đấu, và 150 cái về hạng luyện-tập ; tàu bay buôn bán : 200 cái. Cộng là 2.500 cái.

Nước Pháp. — Tàu bay nhà binh : 132 đội, cộng 1.584 cái. Ngoại giả lại còn 200 chiếc thủy luyện tập, và 250 chiếc tàu buôn-bán. Cộng là 2.034 cái.

Nước Ý. — Tàu bay nhà binh : 80 đội, cộng 882 và 904 cái trù-bị hoặc đương làm, cộng 1786 cái. 56 tàu bay buôn bán được độ 12 cái.

Nước Nga. — Tàu bay nhà binh : 1,000 cái ; tàu bay buôn bán : 100 cái.

Nước Anh. — Tàu bay nhà binh : 54 đội, cộng là 648 cái ; tàu bay buôn-bán : 20 cái.

Nước Bắc. — 120 cái.

Còn số tàu bay của các nước khác như nước Nhật nước Tchécoslovaquie, nước Thổ, nước Lỗ, nước Tây-ban-nha, và mấy nước ở Nam-Mỹ cả thảy độ 1.000 cái. Tổng cộng tàu bay trên thế-giới độ 10 000 cái.

Cái chức vụ của người mẹ

Les femmes, selon nous, sont instituées pour le bonheur des familles dépend d'elles en grande partie.

Mme Necker de Saussure.

Cứ như ý tôi, cái chức-trách giáo-huấn là cái thiên-chức của người đàn-bà.

Cái hạnh-phúc ở trong gia-đình một phần to do trong tay người nội-tướng.

Trong bài trước đã nói đến việc tập trưởng nữ-công để rèn tập bọn thiếu-nữ sau này trở nên người mẹ có đủ tư-cách đảm-đang việc nội-trợ để giúp chồng dạy con. Trong bài này, ta xem xét cái chức-vụ của người mẹ trong việc giáo-dục nên như thế nào.

Trước khi đứa trẻ đến học tập ở trường, người mẹ ở gần con luôn, nên việc giáo-hóa không nên trễ-nải, mà sai lắm, người con vẫn lấy lời mẫu-huấn làm quan-trọng. Dạy con là cái thiên-chức của người mẹ. Nên bảo rằng đó là do ở sự giáo-dục, cái nền cái móng ấy chắc chắn thì đứa trẻ trở nên hay, nếu lay chuyển thì đứa trẻ trở nên dở. Chẳng nói thì ai cũng hiểu như thế. Người mẹ phải quan-tâm đến thể dục, trí-dục và đức-dục của con, để rèn tập cho nó có tính hay nết tốt. Trước khi ra trường, việc dạy con là chức-trách của người mẹ ; khi con lớn lên ra trường, bà mẹ giúp sức bà giáo cầm cương nảy mực cho con, chớ nghĩ lầm đã có người trông nom ở trường mà sao nhãng việc dạy bảo con, thì có hại cho đứa trẻ.

Cái chức trách của người mẹ có hai điều cốt-yếu : 1. giữ gìn sao cho con có sức khỏe ; 2. luyện tập sao cho con có tính hay nết tốt. Bởi vậy, đêm ngày lao-lâm khổ-tứ vì con mà không ngã lòng nản chí. Muốn cho con hay con giỏi, mẹ phải có đủ tư-cách. Khi bổng bế con, trong trí nghĩ rằng con ta nên hay nên dở là ở trong tay ta, ta phải mở-mang những tài-năng của nó, không để mờ tối cái lương-tâm sẵn có. Nuôi con dạy con là một cái chức-vụ cao-thượng, không phải là việc mà ai cũng làm được. Muốn cho trọn vẹn cái chức-trách ấy, người mẹ phải là người có học-thức, có giáo-dục. Cái chức-vụ cao-thượng bao nhiêu thì cái trách-nhiệm to bấy nhiêu. Trong việc mẫu huấn, cũng nhờ đến người cha. Cha lo-lắng công-việc cho trong nhà được sang-trọng, treo cái gương đức-hạnh cho con cái soi. Người có nhiều khi lộn công việc ở ngoài, nên cái chức-trách dạy con là ở người mẹ. Tình tình hay phong-tục tốt là do người mẹ dạy bảo con. Dạy con làm điều hay trách điều dở. Việc nên làm mới muốn cho con làm. Điều gì mọ ngăn cấm con mà làm là điều dở.

Đứa hài-nhi mới lọt lòng mẹ yêu đuổi, phải có mẹ bú mớm chăm nom mới sống được. Đó là cái bổn-phận thứ nhất của người mẹ. Dẫu đến khi lớn lên, phải trông nom cho nó có sức lực, mạnh khỏe. Thức khuya dậy sớm, nuay-nan đến đâu mẹ cũng không nại lòng. Đó chẳng phải vì lòng thương con yêu con mà Đình sơn, nuôi sơn, dạy sơn, coi sóc con để mỗi ngày nó giống một nên hay hơn, càng ấy lo vì như nỗi Thái-sơn vậy.

Vì lòng yêu thương con mà nuôi nấng con, rèn-tập, gặp thế nào nên thì cũng chưa đủ. Người mẹ lại còn phải có cái trí thức thông-thường cho biết cách nuôi con dạy con. Ví dụ đứa trẻ thở không-khí không được trong sạch, bú mớm không giữ-gìn cẩn-thận, quần áo không đủ ấm, để ăn thức dùng không được tinh-khiết, thì đứa trẻ không khỏi mắc bệnh được. Người mẹ không có một đôi chút học-thức, không có lịch-duyệt khó mà trả lời được những cái tại hại cho đứa trẻ. Cho nên người mẹ phải biết những điều cần-yếu trong việc nuôi-nấng con.

Đó là nói [illegible] dẫn đến nó lớn lên, người mẹ dạy bảo vào khuôn vào phép cho nó có tính hay nết tốt, về sau nó có nhân-cách hoàn-toàn, cũng như gia giữ cho nó có sức khỏe để sau này có thể gánh vác được công việc ở xã-hội. Người dân trong nước có biết trọng nhân-phẩm thì phong hóa mới thuần-mỹ. Cái công lấy dựng cho con cái có tư-cách hoàn-toàn, cho xã hội chóng tiến-hóa không phải là bé.

Đứa trẻ lúc mới sinh ra yếu đuối, công-trình bú mớm khó nhọc không khác gì công-trình giáo-huấn. Nay ẵm, mai sai, tốn kém biết bao công của. Chập chững biết đi, dạy ăn dạy nói dạy cho con biết yêu biết thương ông bà, cha mẹ, anh em, cô dì, chú bác, một mai khôn lớn biết thương biết yêu nước, nước cũng nói cùng giống nòi. Mẹ mà không biết dạy cho con biết thương yêu như thế tức là không hết bổn phận, vì sau này con trở nên vị-kỷ, chỉ biết thờ cái chủ-nghĩa cá nhân, làm càng ở bậy, điều nhục gia phong, tổn hại thanh-danh nòi giống không biết kiêng nể. Cái gương nhân-đức của mẹ để cho các con soi, cái cây có tươi tốt hoa mới thơm, quả mới ngon. Cái tính yêu thương ở trong gia-đình có đầm-thắm, ra ngoài đối với nhân-quần xã hội mới có cái dây liên-lạc.

Dạy con biết hiếu-thảo phép-ắc lễ-nghi, lại dạy con nói năng phải lối.

Nói vắn tắt là cái trách-nhiệm gia-đình giáo-dục là ở trong tay người mẹ. Đức-dục, trí dục, thể-dục là ba điều cốt-yếu, ta không nên quên điều nào. Đứa con được chịu cái ơn giáo-dục lương-hảo của bà mẹ, suốt đời là một con hay, một người tốt.

Muốn xứng-đáng với cái tên đẹp là « mẹ » thì không những vì lòng yêu-đương con mà nuôi nấng con, lại còn phải đem đất đứa trẻ cho phải đường phải lối, vì nhiều khi nuông con sinh ra một mối hại.

Cái hạnh phúc ở trong gia-đình những phải một phần to ở tay người nội-tướng có tài có đức giúp chồng dạy con ư?

Trương Thanh-Trai

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Xin quý-báo chỉ giáo cho tôi điều pháp-luật sau này :

Tôi có một miếng đất ở trong làng tôi thuộc về tỉnh B. G. vừa rồi người làng dựng tôi làm nhà ; tư-tiện làm trăm mai danh sang địa-phận đất của tôi. Tôi có phải đem việc người làng-dựng tôi về việc lấn đất.

Vì tôi đương tòng quân tại tỉnh T. N lúc làm đơn kiện, tôi phải nhờ quan mẫu bỉnh tư về tòa án đệ đơn bẩm lên, phải trông nom cho nó có sức lực, mạnh khỏe. Thức khuya dậy sớm, nuay-nan đến đâu mẹ cũng không nại lòng. Đó chẳng phải vì lòng thương con yêu con mà Đình sơn, nuôi sơn, dạy sơn, coi sóc con để mỗi ngày nó giống một nên hay hơn, càng ấy lo vì như nỗi Thái-sơn vậy.

Việc rắc-rối này là bởi tên làng-dựng tôi chủ ý định lấn đất của tôi.

Vậy bây giờ tôi có thể làm đơn kiện người làng-dựng tôi phải bồi thường tôi cái tiền lộ-phí trong khi tôi ăn đói hỏi tôi từ tỉnh nọ sang tỉnh kia không ? và tôi phải làm đơn kiện tại tòa án nào ?

LỜI ĐÁP. — Đáng lẽ ông phải đóng tiền lộ-phí ấy ngay từ lúc thưa tại tòa lần trước, vì trong ấn triều có thể vừa tuyên định về việc ông thưa vừa tuyên định về khoản tiền phí tổn ông đó.

Vì điều 52 trong bộ Dân-sự tố-tụng ở Bắc-kỳ có [illegible] kiện xử bị nghị xử phải đóng tiền lộ-phí việc ấy. Lệ phí ấy có thể tùy theo hai bên định có khoản được, khoản thua, hay là tùy theo việc kện có sự cộng sống lại lẫn nhau thuộc về sự thừa kế, tập hội, hoặc về sự khác, mà phân phối cho hai bên.

Đương khi tố tụng, không sức làm nào, tòa án có thể bắt ép chức-vụ mình hắt người thua kiện phải chịu một hồi khoản vừa phải cho người đương sự, bị thiệt hại về việc kiện. Gặp trường hợp ấy, trong ấn phải định ở cái tính chất sự thiệt hại phải bồi thường ấy.

Bây giờ ấn đã kết liễu rồi, ông có muốn đòi tiền tổn phí thì lại phải làm đơn khác, vậy lại phải nộp các khoản lệ phí khác tại phòng lục-sự. Đơn kiện lại phải đệ tại tòa Tòa-án trước.

Ph. h-L.

VIỆC HANOI

Khoá-thi

7 giờ 30	66
15 giờ 32	66

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ	10$85
nhì,	10 15
ba,	9 40
Thóc hạng nhất,	5 70
Hạt ngô	5 00

Giá bạc. — Kể từ ngày 25 Août 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 19 40

Thị giá quốc trái;

Ngày 17 Août 1926

3 %,	hoàn đền		83 : 90
3 ½ %,	hoàn đền		84 f. 70
4 %,	vĩnh viễn	1917	48f 60
4 %	»	1918	451.55
5 %,	»	1920	64 : 90
5 %,	hoàn đền	1920	69 f. 35
4 %		1925	95 f 00

Ngày 24 Août 1926

3 %,	vĩnh-viễn	49 f. 70
5 %,	19.5-1916	53 f. 82

Tin tàu. — Vì tàu « *Amiral Niellg* » lại định đến ngày 27 août 1926 bởi 16 giờ thì ở Haiphong khởi hành sang Pháp, bởi vậy thư từ ở Hanoi đem xuống Haiphong nay định vào ngày 26 Août.

Ngày 27 có một chuyến thêm nữa do thủy phi cơ đem xuống.

Tin nước. — Nước hơi xuống.

Mực nước sông Hồng-hà ở Hanoi tự 6 giờ chiều qua tới 6 giờ sáng nay xuống được 4 phân.

Trong khi ấy, nước sông Thái-bình ở Phả-lạng-thương lại lên 2 phân tây.

Được tự chiều qua tạnh ráo và hôm nay lại hơi hửng nắng thế nầy, nên công việc hàn khẩn các chỗ vỡ được tấn tới lắm.

Chỗ vỡ ở Lâm-độ đang hàn kín rồi. Mấy hôm trước vì nước đổ quá làm trở ngại công việc ít nhiều, tại tự chiều qua dân phu được khí tạnh ráo, đêm qua sáng ngày, lại làm rất lắm. Nên sự tạm nắng hiện cho ít lâu, thì công việc hàn kín chỗ ấy chắc chóng thành công được.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Chỗ võ Hạ-lão hiện nay đã tải các vật-liệu xuống đang hàn khẩu rất và lại cho đắp một cái đê phụ ra nữa, để ngăn nước cho dân có thể cày bừa ruộng mà gieo mạ để sẵn vụ chiêm sau này.

* * *

Tại Thái-bình đã tổ chức hội-đồng cứu dân bị lụt để quyên tiền trợ cứu cho các nạn dân hiện không có cái ăn chỗ ở. Hàng ngày cứ hàng trăm dân lụt kéo về tỉnh lỵ, các nhà từ thiện đều ra sức tìm cách chu cấp cho trong lúc khốn đốn này.

* * *

Đê Lực-điền mấy hôm mưa gió liên miên, đã có ý ngại, nhưng nay đã không ngại gì nữa rồi.

* * *

Đường hàng tỉnh số 23 ở Hanoi đi Tam-đảo bị ngập ở km 14 + 700, dài chừng 400 m, sâu chừng 0 m 30. Đường vẫn đi lại được, nhưng nước vẫn ngập lên, vậy tất có khi sẽ không đi lại được.

* * *

Đường thuộc địa số 18 từ Bắc-ninh đến Sept-Pagodes, chỉ những ô tô nặng tới 4500 kgr là cùng đi lại được tuốt, chứ không phải những ô tô nặng tới 2.500 kgr.

Hội đồng thành-phố. — Trong chương-trình bàn tại hội-đồng thành-phố phiên ngày 30 août tới nơi [illegible] đã đăng trước, nay lại thêm ba vấn đề sau này nữa:

Bản dự định về cuộc cung cấp Vệ thi hành bản nghị-định ngày 9 février 1926 của quan Toàn-quyền đối với các viên chức bản xứ;

Bản dự định việc mua thịt cho các giống vật trên bách thú.

Hội đồng Bảo-hộ. — Chương thứ ba hay thứ tư sau thì Hội-đồng Bảo-hộ sẽ họp tại phủ Thống sứ, do quan Thống sứ Robin chủ tọa.

Trong các việc đem bàn kỳ này, có việc thiết-yếu nhất là việc quan Thống sứ sẽ bày tỏ cho Hội-đồng biết mọi sự hại của nhân dân về trận lụt này, và mọi phương pháp chính phủ đã tìm liệu để cứu giúp các nạn dân thế nào.

Có lẽ kỳ Hội đồng này quan Thống sứ sẽ bàn cùng hội-đồng trình một số tiền khi khá trong kho trừ bị bản xứ, để cứu tế cho dân bị lụt trong con cơn nhà tan tác, nheo nhóc không cái ăn, không chốn ở này.

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô TÔ
Xưởng Aviat — Hanoi
Có cho thuê ô-tô lịch-sự 20$ một ngày
Không kể tiền xăng, và tiền dầu hay 8 p. 30 một kilomètre, mà 200 km đã thường thì 0p.18 một cây.

PHÒNG - THĂM - BỆNH
của quan
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
Thương thư đã sực đăng Bác-sĩ hội-tinh.
Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Said (Ai-cập) Huế.
Ngoại khoa, bộ-sinh, chữa mắt về các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai
Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 14 — đến 17 —
KHÁM BỆNH: Giá 2 đồng một lần
XIN GIẤY LÂM-CHỨNG: Giá 1$ 50
Phòng khám bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, số 226 — Hanoi.

Chỉnh đốn việc tuần-cảnh trong thành-phố. — Nay mai việc tuần cảnh trong thành-phố sẽ chỉnh đốn lại: Số lính tuần-cảnh chia ra làm bảy hộ: Hộ Nhất, hộ Nhì, hộ Tam thì thuộc vào sở Cẩm hàng Đậu; hộ Tứ, hộ Ngũ, hộ Lục và hộ Tất thì thuộc về sở Cẩm hàng Trống.

Mỗi hộ sẽ một người cảnh sát Tây làm chủ, một người cai và độ từ 8 đến 12 người lính cảnh-sát Nam, tùy theo hộ lớn nhỏ, gộp việc. Mỗi tháng số lính ở các hộ lại thay đổi đi một người ở hộ này sang hộ kia, cho khỏi sinh có sự những lạm, mà làm thế thì trong 11 tháng một người lính có thể luân chuyển đi khắp các hộ được. Duy người cảnh sát Tây thì ở hộ nào sẽ hộ ấy không phải luân chuyển đi như thế. Như vậy khỏi cho người cảnh sát Tây có thể trực tiếp sống nhân dân trong hộ và các phố trưởng mà biết được người nào ở nhà nào, nhà nào hay nhiễu người v. v. Tại mỗi bốt cảnh-sát mỗi hộ như thế, lại có riêng quyền nhật ký để hàng ngày biên chế ở từng người trong hộ. Như vậy rất tiện cho việc điều tra dân số trong thành-phố lắm.

Ngạch các quan coi trị. — M. Thierry quan phó coi trị hạng nhất phó công-sứ Lao-kay, nay đổi về Phú-thọ.

M. Queinnec, biên tập hạng nhì, nay bổ lên Lao-kay thay M. Thierry quan phó coi trị hạng nhất phó công-sứ Lao-kay, nay đổi về Phú-thọ.

Đường xe hỏa Lao-kay. — Đường xe hỏa lên Lao kay chỗ vỡ ở quãng đường Gia-lâm Yên-viên tuy đã làm xong, nhưng ngày hôm nay thử tư vẫn chưa chạy luôn được, còn phải đi đò. Hiện nay phu đang đổ đá thêm ở hai bên đường sắt để giữ nước khỏi đánh vào.

CINÉMA PALACE HANOI
Từ thứ tư 25 đến thứ ba 31 Août 1926
LE FLOT QUI MONTE
NƯỚC LÊN
Đại phim ảnh nào kịch 6 đoạn rất cảm động nào nùng!!!
Ai chưa từng phải cảnh ngộ gặp tai nạn, vì nước lên thì chưa biết rõ cảnh tình đau đớn khổ sở của những người bị nạn là những thế nào!
Ai xem phim ảnh này, cũng phải cảm động chút lòng thương sót.
Mất tiền phải xem sự phiền não đến tâm, nhưng có xem mấy biết thương những người khốn-khổ về việc giới làm, tự nhiên đến nỗi cửa nhà chôi giạt, một chốc đổi ra người khốn-khó, trông rất cực-thảm.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT
Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu lấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.
Viết thư mà hỏi giá.

Hội-chợ Hanoi
Mọi việc ở Hội-chợ năm nay sẽ bắt đầu từ ngày 28 Novembre, đến ngày 12 Décembre thì thôi.

Thi bằng Sơ học Pháp-Việt. — Số thí-sinh trúng tuyển bằng Sơ-học Pháp-Việt tại Hội-đồng trường Sinh-từ kỳ thi ngày 23 Août, cả thảy được 45 cậu, là: Cậu Nguyễn-văn-Cầu, Nguyễn-khắc-Cần, Nguyễn-văn-Chiến, Lê-văn-Do, Nguyễn-thi Duệ, Nguyễn-tứ-Duy, Nguyễn-văn-Định Trịnh-văn-Diễm, Nguyễn-hoàng-Hà, Quách-hữu-Hạ, Ngô-hoàng-Hải, Nguyễn-đắc-Hinh, Lê-nhật-Huy, Nguyễn-văn-Kinh, Lê-đình-Khoát, Nguyễn-văn-Khở, Tạ-đình-Khương, Nguyễn-như-Liên, Nguyễn-văn-Lộc, Hoàng-khắc-Lương, Đào-văn-Lương, Hà-quang-Ly, Đỗ-văn-Vinh, Đặng-ngọc-Ngan, Trần-hữu-Nghĩa, Nguyễn-văn-Ngọ, Nguyễn-trí-Nghị, Vũ-văn-Ôn, Bùi-mạnh-Phú, Nguyễn-hữu-Phước, Nguyễn-quang-Sáu, Phùng-khắc-Soạn, Đỗ-dương-Tiết, Đặng-đức-Tiu, Nguyễn-tài-Toát, Lưu-tự-Thang, Nguyễn-văn-Thận, Lê-như-Thụy, Quách-huy-Thuyên, Đoàn-nghi-Thực, Nguyễn-mạnh-Vinh, Nguyễn-văn-Vinh, Phạm-văn-Vinh, Phạm-hữu-Vượng, Ng-xuân-Vượng.

Thi thư ký ngạch bổn xứ. — Đến chủ nhật 29 août 1926, hồi 7 giờ rưỡi sáng tại sở xe-lửa Vân-nam số có kỳ thi tuyển thư-ký hạng ba. Ai muốn ứng thi phải có một thứ văn bằng kể rõ sau này.

Diplôme de fin d'études complémentaires franco-annamites.

Brevet élémentaire.

Brevet d'enseignement primaire supérieur.

Các sĩ tử phải đến phòng « secrétariat des services Administratifs » mà lấy giấy dự thi.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI
Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casanx ».
Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên dòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 3002

Tại vào trường nam sư-phạm và trường nữ sư-phạm. — Ngày hôm nay các bác mới nhận được tin về việc thi vào trường nam sư-phạm và nữ sư-phạm như sau này:

Trường nam sư phạm

Đến ngày 7 sept ambre này tại trường nam sư-phạm Hanoi sẽ mở kỳ thi tuyển học sinh vào năm thứ nhất trường ấy.

Số học trò định lấy 60 người.

Hạn nộp đơn đến ngày 24 août 1926 là cùng.

Trường nữ sư phạm

Đến ngày 9 septembre, sẽ mở kỳ thi tuyển học sinh vào năm thứ nhất trường nữ sư-phạm Hanoi.

Số học trò định lấy vào là 20 người.

Hạn nộp đơn đến ngày 25 août 1926 là cùng.

Hội thể-thao Hồng bàng. — Hội thể-thao « Hồng-bàng » ở Nam-định nay đã được thành-lập, theo như điều lệ đã định đính theo nghị-định của quan Thống-sứ cho phép.

Ngạch tòa sứ. — M. Nguyễn-bá-Cơ, thư ký tập sự ở Lạng-[illegible], nay được thăng thư-ký hạng tám.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0$ 15
Tiền cước thường . . 0, 05
Tiền cước Recommandé thêm 0, 10

Thư và mandat gởi cho:
M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
5701 HANOI

Tòa Thượng-thẩm. — Sáng hôm nay, tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này:

Ăn trộm. — Đương đêm một bọn trộm kẻ cửa vào ga Tiền trang ăn trộm các áng sắp ga những quần áo và đồ nữ-trang đáng giá là 300 đồng cùng hai bức văn-tự và 8 đồng bạc là tiền kẻ. Sau phủ xét thì bắt được tên Ng-văn-Mười trương-tuần, Đỗ văn-Thụy phó-lý và Đỗ-văn-Ba, làm ruộng. Hỏi thì đứa nọ đổ cho đứa kia, chẳng đứa nào chịu thú cả. Tòa án Trùng-trị Haiphong phạt những tên phạm mỗi tên 1 năm tù. Tòa Thượng thẩm y án.

Đấy tó bắt lương. — Phạm-văn-Bình làm bồ cho M. Noël có tính gian vặt thường hay ăn cắp tiền của chủ. Một hôm M. Noël biên số và đánh dấu mấy cái giấy bạc 1 đồng để ở tủ trên gác rồi lúc lấy tiền ở dọc buồng lên mở tủ xem thì đã thấy mất mấy cái, tên Phạm-văn-Bình thấy thế, sợ chủ khám mới nêm vội cái giấy bạc xuống dưới thang gác thì chủ bắt được quả tang. Tòa án Trùng-trị Hanoi phạt tên Phạm-văn-Bình 7 tháng tù. Tòa Thượng-thẩm giảm tội cho tên ấy xuống 15 ngày tù.

Mấy tên phải biệt xứ chung thân. — Tòa án Trùng-trị Haiphong phạt Trần-văn-Vinh tức Ng-văn-Thái tức Bảo tức Minh tức Phạm-văn-Tau tức Phú 6 tháng tù, Ng-văn-Thái tức Thái-Sơ tức Tuân tức ấn Diên 1 tháng tù, Ng-văn-Nan tức Trương-văn-Nhu tức Tân 4 tháng tù đều về tội đi phải biệt xứ mà chưa hết hạn đã trốn về và Phạm-văn-Can tức Phạm-bá-Can tức Phạm-bá-Lương 4 tháng tù về tội đứng thế tùy thân của người khác và khi lĩnh tiền ấy hết hạn tù tại đầu phải đi biệt xứ chung thân vì trước chúng đã sơ án nhiều lần rồi.

Còn nhiều việc nữa hiện đương xét.

Tại ga xe-hỏa và bến tàu thủy. — Ngày hôm nay, 25 août 1926 số người đi lại ở ga xe hỏa và bến tàu thấy như sau này:

Tại ga xe hỏa

Số người đến: 65 người Âu
1584 — Á
Số người đi: 39 — Âu
1473 — Á

Tại bến tàu thủy

Số người đến: 2 người lính
481 — Nam
Số người đi: 2 — lính
589 — Nam

Trường lục. — M. M. Vũ-bá-Chi, Vũ-đình-Cẩn, lính mật thám ở Haiphong vì đã có công trong việc bắt được khí giới lậu, nên nay đều được cấp mỗi người một đạo trường lục.

Ở TAM-ĐẢO ĐÃ VỀ
Y-khoa bác-sĩ Sarraillhé
Số nhà 5, phố Thợ-nhuộm, Giây nói 253
Xét nghiệm máu-mủ, đờm-rãi, phân, nước tiểu, bệnh lình-hỉnh-vi.
Chữa bệnh ho lao, bệnh giang-mai, bệnh tim, bệnh đau dạ dày, đau ruột, bệnh đàn-bà và bệnh-sinh, vân vân.
Biết được tiếng An-nam, không phải dùng thông-ngôn.
Thứ ba, thứ năm, thứ bảy khám bệnh từ 8 giờ đến 6 giờ 30 chiều.
Trừ ngày chủ-nhật, còn ngày nào cũng đi 8 giờ rưỡi đến 12 giờ trưa, có hạn ngày nói cho bệnh-nhân đến chữa.

Ai tìm. — Bác-quản được tin buồn rằng M. Nguyễn-hữu-Lộc, trí huyện Kim-sơn, vừa mới tạ thế tại quí xá số 14, đường 114 (ngõ hàng Da).

Đến ngày 27 août 1926, sẽ làm lễ cất đám.

Vậy xin có mấy lời kính viếng quan huyện và chia buồn cùng quí-quyến.

LỜI CÁO PHÓ

Chúng tôi rất lấy làm đau đớn, xin có lời cáo-phó để các ngài, các quan, các ông, các bà biết rằng:

M. NGUYỄN-HỮU-LỘC
nguyên trí-huyện Kim-sơn

là phụ-quân và thân-phụ chúng tôi, đã tạ-thế tại nhà riêng số 13, con đường 114 (ngõ hàng Da) Hanoi hồi 8 giờ sáng ngày 18 tháng 7 ta tức là ngày 25 août 1926.

Chúng tôi định đến ngày 20 tháng tám là 27 août 1926, hồi 10 giờ sáng sẽ làm lễ an-táng tại bản quán làng Mọc Hạ-đình, tỉnh Hà đông.

Nay cáo phó

Vị-vong-nhân:	Nguyễn-thị-Phác,
Cô tử:	Nam: Nguyễn-hữu-Tiếp, Ng-hữu-Nhiêm,
	Nữ: Nguyễn-thị-Sinh, Nguyễn-thị-Kỷ, Nguyễn-thị-Khánh

Ngạch học chính. — Các viên giáo học có tên sau này, sau học chính trường Nam Sư-phạm, có bằng sau-đẳng tiểu-học Pháp-Việt về ban sư-học hạng tám như sau này:

Kể từ ngày tốt sẽ septembre 1925

MM. Ng-tứ-Lộc, Ng-thế-Phương, Phạm quang-Triệu và Mlle Lê-thị-Thọ.

Kể từ ngày 3 novembre 1925

M Hoàng-đình An.

Kể từ ngày 1er septembre 1926

MM. Đinh-sĩ-Thục, Hồ-văn-Mịch, Bùi-văn-Sách, Ng-du Giật, Dương-huy-Huyến, Hoàng-văn-Khíp, Ng-văn-Hội.

MM. Trần huy-Cơ, Lê-văn-Quán giáo học hạng sáu ở Quảng-châu-loan, tỉ co n tư đơn xin, nay được đề vào ngạch học-chính Bắc-kỳ.

MM. Ng-văn-Phương, giáo học ở Sơn-Tây, và Ng-đức-Lang, giáo học ở Việt-trì, theo như đơn xin, nay đều tạ quyền quan Toàn-quyền bổ dụng và bổ đi Quảng-châu-loan.

M. Dương-tự-Quán, giáo học hạng nhất, nghỉ giả hạn, theo như đơn xin, nay lại bổ vào ngạch học-chính Bắc-kỳ, kể từ ngày 1er septembre 1926 trở đi.

M. Bùi-Ái, giáo học tập sự ở trường Bảo-hộ, được tự dịch.

Mỹ trường. — Nay mở một trường sơ đẳng Pháp-Việt, ở Việt-yên, phủ Quốc-oai, tỉnh Sơn-tây.

Dịch trâu bò. — Tại địa hạt làng Cần-đình, phủ Lạng-giang (Bắc-giang) nay có dịch trâu bò.

Ai phải, ai trái? — Nguyễn-thị-Ngọc 32 tuổi, chủ nhà hát ở dưới Kẻ-thượng, thưa Bùi-thị-Tâm con hát lên một món tiền 40 đồng, còn thị Tâm thưa người chủ nhà hát đánh mình.

新書館
TÂN-DÂN THƯ-QUÁN MỚI XUẤT-BẢN
PROBLÈMES DU CERTIFICAT D'ÉTUDES
PROBLÈMES-TYPES
EXERCICES D'APPLICATION
ANALYSES — INDICATIONS
SOLUTIONS — RÉPONSES
PAR
Phạm-văn-Thơ, Nguyễn-thế-Hợi et Lê-văn-Ngọc
Instituteurs aux Écoles du groupe Sad
Prix 0$ 80

LUẬN QUỐC-VĂN
LỚP SƠ-ĐẲNG
Dạy đủ hết các lối văn. Học-trò sắp thi Sơ học yếu-lược nên dùng
Mỗi cuốn 0$ 20

So 51

BẮC-TỐNG
Dương-gia-tướng
NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Dương-diên-chiêu nghe nói, tức thì phóng ngựa đi đến *Hồ nguyên*, trông thấy thấy người nằm chồng-chất lên nhau, đều là quân *Tống* cả. *Dương-diên-chiêu* ngậm ngùi than thở hồi lâu rồi lần lần rén bước đi đến sẻ ở ba *Lý-lăng*.

Khi đến chỗ ấy, trông thấy cái tử-thi của một viên tướng nằm lẫn dưới đất, ngang lưng còn thiết cái đai. *Dương-diên-chiêu* cởi nhìn thì thấy là cái đai của thân-phụ (*Dương-nghiệp*) vẫn thắt.

Dương-diên-chiêu ôm lấy tử-thi, rồi khóc mà than rằng:

– Hoàng-thiên không công có lòng tựa, khiến cha con ta đều chết ở nơi trận-địa, sự không may đến thế này là cùng!

Nói xong, vội chùi nước mắt, lấy thanh kiếm bổ cắt lên để chôn thi-thể *Dương-nghiệp*, lại vạch mấy chữ làm ghi, rồi quay ngựa chạy ra cửa hang thì vừa gặp tướng bên *Liêu* là *Trương-hắc-đớp*.

Trương-hắc-đớp quát to lên mà rằng:

— *Tống* - *tướng* kia! Sao không xuống ngựa đầu hàng để giữ lấy tính-mệnh?

Dương diên-chiêu nổi giận, múa giáo lên mà xông vào đánh. *Trương hắc-đớp* Hai bên giao-chiến mới được mấy hợp thì quân *Liêu* lũ-lượt kéo đến, vây kín bốn bề. *Dương-diên-chiêu* dẫu có thì vũ dũng, nhưng một mình địch lại làm sao cho nổi.

Dương-diên-chiêu đang trong cơn nguy cấp thì bỗng thấy ở phía sau núi có một viên tướng cưỡi ngựa tiến ra, tay cầm lưỡi búa, xông vào đánh chết *Trương hắc-đớp* ở dưới chân ngựa, và đuổi đánh quân *Liêu* bỏ chạy tán-loạn.

Viên tướng ấy là ai? Tức là ngũ-lang *Dương diên-đức* là *Dương-diên-đức* trông thấy *Dương-diên chiêu* vội-vàng xuống ngựa, rồi hai anh em ôm lấy nhau mà khóc.

Dương diên đức nói:

— Chỗ này là sào-huyệt của quân giặc, vậy em nên theo anh về trong núi *Ngũ-đài sơn* này để giữ lấy thân thương nghị.

Nói xong, liền đưa *Dương-diên-chiêu* vào *Ngũ-đài-sơn*, cùng ngồi ở trong nhà phương-trượng. *Dương-diên-chiêu* nói:

– Từ khi ở *Ư châu*, em cùng anh mỗi người tan-tác đi một phương, hầy lâu vẫn chưa biết tin-tức sống chết thế nào, ngày nay anh đi đâu mà bằng lòi đây?

Dương-diên-đức nói:

— Khi ấy thân-phụ ta bộ-vệ ngựa già chạy ra đồng-bằng, còn ta và các tướng thì cùng quả ít *Liêu* giao-chiến. Sau sự-thế ngày-bách quá, ta phải tìm kế thoát thân, cắt tóc trốn vào *Ngũ đài-sơn* Hòa thượng trong chùa sát-khí ngất trời ở *Trấn-giã-cốc*, lại nghe nói quân *Liêu* cùng quân *Tống* giao-chiến, khiến cho ta động lòng mà phải xuống đây, không ngờ lại được gặp em đang trong khi có cái nạn.

Dương-diên-chiêu vừa khóc vừa kể lể những nỗi đau đớn *Dương thiên-lương* và thân-phụ bị hại. *Dương-diên-đức* nghe nói, thương xót không kiềm được nỗi.

Dương-diên-đức nói:

— Cái thù của người chí-thân, không nên không báo.

Dương-diên-chiêu nói:

— Rất cần để đem việc cha con ta bị oan này mà giải bày ở trước một thánh-thượng.

Đêm hôm ấy, *Dương-diên-chiêu* ngủ ở trong chùa, sang ngày hôm sau giáo-tử *Dương-diên-đức*, thắng đường trở về *Biện-kinh*. *Tống Thái tổ* nghe tin *Dương-nghiệp* chết trận và quân *Tống* bị thua to, vội-vàng họp các quan văn võ triều thần để thương-nghị mưu-kế.

Tống Thái-tổ nói:

— Cha con *Dương-nghiệp* đốc lòng trung thành, nay lại vì việc nước mà bị chết trận, ta nghĩ rất lấy làm thương xót.

Bát-vương tâu rằng:

— Vừa rồi *Hồ-diên tán* và *Hồ-vận* quân lương, có nói chuyện với hắn thiên rằng: « Quan coi-ấ-tướng *Phan-nhân-mỹ* cùng *Dương nghiệp* kết-hoan kể họ-tuấn nghe nói, để có ý lo rằng hại sự, không ngờ nay thật quả-nhiên. Hộ-bộ nên tra xét mà nghiêm trị cái tội của *Phan-nhân-mỹ* để làm gương cho kẻ khác.

Tống Thái tổ liền khen phải, rồi giáng chỉ cho các quan trên-thẩm tra xét về việc ấy. *Phan-nhân-mỹ* nghe tin, đứng ngồi không yên, bèn cùng *Lưu-quân-kỳ* thương nghị.

Phan-nhân-mỹ nói:

— Nay trên-đình định tra xét việc nguyên-do tại sao mà ta để cho thua quân. Nghe đâu *Dương lục-lang* sắp về *Biện-kinh* trần-tổ việc ấy. Giả sử thánh thượng biết rõ và *Hồ-diên-tán* hết sức làm chứng thì bọn chúng ta tránh sao cho khỏi cái vạ đi đột-tộc vậy.

Lưu-quân-kỳ nói:

— Việc này không nên chậm trễ, nếu để phát giác ra rồi thì dẫu rằng trăm miệng cũng khó lòng mà cãi cho nổi. Nay nhân khi *Dương* lục-lang chưa về đến *Biện-kinh*, ta nên một sai người đến ở sông *Hoàng-hà* mà giết chết đi, thế là nhổ cỏ tiệt để, không còn sự mầm mống lại sinh được nữa.

Phan nhân mỹ nghĩ lấy làm phải, liền một sai người tâm-phúc đến ở sông *Hoàng-hà* để chực giết *Dương-diên chiêu*. Lại nói truyện *Dương nghiệp* bắt-hoan kể họ-tuấn nghe nói, để có ý lo rằng hại sự, không ngờ nay thật quả-nhiên. Hộ-bộ nên tra xét mà nghiêm trị cái tội của *Phan-nhân-mỹ* để làm gương cho kẻ khác.

Tống Thái tổ liền khen phải, rồi giáng chỉ cho các quan trên-thẩm tra xét về việc ấy. *Phan-nhân-mỹ* nghe tin, đứng ngồi không yên, bèn cùng *Lưu-quân-kỳ* thương nghị.

Phan-nhân-mỹ nói:

— Nay trên-đình định tra xét việc nguyên-do tại sao mà ta để cho thua quân. Nghe đâu *Dương lục-lang* sắp về *Biện-kinh* trần-tổ việc ấy. Giả sử thánh thượng biết rõ và *Hồ-diên-tán* hết sức làm chứng thì bọn chúng ta tránh sao cho khỏi cái vạ đi đột-tộc vậy.

Lưu-quân-kỳ nói:

— Việc này không nên chậm trễ, nếu để phát giác ra rồi thì dẫu rằng trăm miệng cũng khó lòng mà cãi cho nổi. Nay nhân khi *Dương* lục-lang chưa về đến *Biện-kinh*, ta nên một sai người đến ở sông *Hoàng-hà* mà giết chết đi, thế là nhổ cỏ tiệt để, không còn sự mầm mống lại sinh được nữa.

Phan nhân mỹ nghĩ lấy làm phải, liền một sai người tâm-phúc đến ở sông *Hoàng-hà* để chực giết *Dương-diên chiêu*. Lại nói truyện *Dương-diên-chiêu* tự *Ngũ đài-sơn* thẳng đường trở về *Biện-kinh*.

Khi đi đến một khu rừng kia, bỗng nghe mấy tiếng trống rung, có một bọn hòa hai mươi người kẻ đâm kẻ ra, ngăn trở lối đi mà quát to lên rằng:

— Ai muốn đi qua chỗ này, thì phải nộp tiền « *Mãi-lộ* ».

Dương-diên-chiêu ngẩng nhìn, thấy hai người cưỡi ngựa đi đầu, liền hỏi rằng:

— Có phải *Trần-tâm* và *Sái-cầm* đó không?

Hai người nghe tiếng, vội-vàng chạy đến trước mặt, sụp lạy mà thưa rằng:

— Chúng tôi ngỡ là ai, chẳng hóa ra tiểu-chủ-quan.

Nói xong, liền mời *Dương-diên-chiêu* vào trong sơn-trại, và thuật chuyện để *Dương-diên-chiêu* biết rằng sau khi tướng biệt thì cướp được chỗ này để làm chỗ nương thân không ngờ ngày nay lại được cùng tiểu-chủ quan gặp gỡ.

Dương-diên-chiêu liền đem những tình-hình thân-phụ là *Dương nghiệp* bị trận nói cho *Trần-tâm* và *Sái-cầm* nghe. Lại bảo cho hắn là mình định về *Biện-kinh* để vào tâu thánh-thượng xét cho tỏ việc chủ-tướng *Phan nhân-mỹ* không cứu quân cứu-viện.

Trần-tâm nói:

— *Phan-nhân-mỹ* đang lo sự-tổng tiêu-chủ-quan đem việc ấy về cáo tỏ với thánh-thượng, vậy nên có sai một bọn mấy mươi tên quân đào ngang ở sông *Hoàng-hà* để định hết tiêu chủ-quan đó. Thượng chỉ này có một con đường tắt đi sang *Biện-kinh* được, chúng tôi xin sai người đưa tiêu chủ-quan đi theo con đường ấy, mới có thể gặp được vị ấy.

Dương-diên-chiêu nghe nói, liền bảo rằng:

— Thế ra đến *Hồ-lộ* (trỏ *Phan-nhân-mỹ*) kia, đã hại một nhà ta, ngày nay lại muốn hại nốt cả ta nữa ru! (Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

TẬP DỊCH PHÁP-VĂN

A Monsieur Jean Jacques Rousseau

(Suite)

Si j'osais me compter parmi ceux dont les travaux n'ont eu que la persécution pour récompense, je vous ferais voir des gens acharnés à me perdre du jour que je donnai la tragédie d'*Œdipe*; une bibliothèque de calomnies ridicules imprimées contre moi; un prêtre ex-jésuite, que j'avais sauvé du dernier supplice, me payant par des libelles diffamatoires du service que je lui avais rendu; un homme plus coupable encore, faisant imprimer mon propre ouvrage du *Siècle de Louis XIV* avec des *notes* dans lesquelles la plus crasse ignorance vomit les plus infâmes impostures; un autre qui vend à un libraire quelques chapitres d'une prétendu *Histoire universelle*, sous mon nom; le libraire assez avide pour imprimer ce tissu informe de bévues, de fausses dates, de faits et de noms estropiés; et enfin des hommes assez lâches et assez méchants pour m'imputer la publication de cette rapsodie.

Je vous ferais voir la société infectée de ce genre d'hommes inconnu à toute l'antiquité, qui, ne pouvant embrasser une profession honnête, soit de manœuvre, soit de laquais, et sachant malheureusement lire et écrire, se font courtiers de littérature, vivant de nos ouvrages, volent des manuscrits, les défigurent et les vendent.

Je pourrais me plaindre que des fragments d'une plaisanterie faite, il y a près de trente ans..... courent aujourd'hui le monde par l'infidélité et l'avarice de ces malheureux qui ont mêlé leurs grossièretés à ce badinage, qui en ont rempli les vides avec autant de sottises que de malice et qui, enfin, au bout de trente ans, vendent partout en manuscrit ce qui n'appartient qu'à eux et qui n'est digne que d'eux.

J'ajouterais qu'en dernier lieu on a volé une partie de matériaux que j'avais rassemblés dans les archives publiques pour servir à l'*Histoire de la guerre de 1741*, lorsque j'étais historiographe de France; qu'on a vendu à un libraire de Paris ce fruit de mon travail, qu'on se saisit à l'envi de mon bien, comme si j'étais déjà mort, et qu'on le dénature pour le mettre à l'encan.

(A suivre) VOLTAIRE.

Thư gửi cho ông Lư-thoa

(Tiếp theo)

Nếu tôi dám kể mình tôi vào bậc những người xưa nay chỉ có những sự hẩn-học não-nùng đền-bù lại mọi công-việc của mình đã làm, thì tôi tưởng nên nói cho tiên-sinh biết rằng khi tôi mới ra bản bi-kịch *Œdipe*, biết bao là kẻ hỏng-phách lên mà cố tình làm hại tôi; thôi thì hàng kho sách những giấy vu oan giá họa rất nực cười in ra để công-kích tôi; một gã thầy-dòng cũ mà tôi thật đã cải-từ hoàn sinh cho, thế mà nó giả ơn lại tôi bằng những giấy thêu-dệt nói vu nói xấu; lại một kẻ đáng tội hơn nữa dám đem cuốn *Siècle de Louis XIV* của tôi mà in, rồi chú thêm những *tiêu-dẫn*, trong những tiêu-dẫn đó, quân ngu-xuẩn phun ra những điều hư ngụy thái-thậm; lại có kẻ nữa đem bán cho một nhà hàng sách mấy chương dự-thảo về *Histoire universelle*, đội tên tôi; hàng sách tham-lam đem in những cái tam sao thất bản chẳng dính vào đâu ấy, niên-hiệu lầm, công việc sai, danh-từ lẫn-lộn cả, thế rồi những kẻ hèn mạt hiểm-độc lại đổ cho tôi đem những cái lầm nhầm ấy mà in.

Tôi muốn bộc-bạch cho tiên-sinh biết rằng cái xã-hội này thật đã bị cái giống người cỗ-giả tuyệt nhiên không có ấy, nó làm cho ô uế đi mất. Bọn đó không thể kiếm được nghề gì lương-thiện khác, hoặc làm phu-phen thợ-thuyền, hoặc làm đứa hầu thằng ở, chỉ khổ một nỗi chúng biết đọc, biết viết, nên chúng cứ theo cái nghề làm kẻ hàng-xách trong đám văn-chương, chúng sống về những sách-vở của bọn mình, đạo-thủ các bản thảo, đem thay hình đổi dạng đi, rồi đem bán.

Tôi rất lấy làm phàn-nàn rằng những chuyện khôi-hài lật-vật đã tự ba chục năm nay, nay vì thói bất lương, thói keo-kiệt của bọn khốn-nạn ấy, mà thành ra chạy vung khắp xứ, cái bọn khốn-nạn ấy đem giọng bi-ổi của chúng mà thêm-thắt vào những bài khôi-hài kia, chúng điền những chỗ rỗng một cách điên-dỗ và ranh-mãnh lắm, và đã quá ba chục năm rồi mà chúng còn đem bản thảo bán khắp mọi nơi, các bản-thảo ấy chỉ bọn chúng mới có, và thật chỉ xứng đáng với bọn chúng mà thôi.

Sau nữa, tôi tại nói để tiên-sinh biết rằng có kẻ đã ăn cắp một phần tài-liệu mà khi tôi còn nhậm chức sử-quan nước Pháp tôi đã góp-nhặt để làm quyển *Histoire de la guerre de 1741*, nó đã đem cái quả mà tôi đã công-phu mới gây được ấy bán cho cửa hàng sách; nó cướp lấy của sở-hữu của tôi, làm hình như tôi đã chết rồi vậy, rồi thay hình đổi dạng đi mà đem bán.

(Còn nữa)

Đông-Linh
Dương-Phượng-Dực

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Làm gương cho khách hồng quần thử soi

(Tiếp theo)

Từ đấy hai người mỗi tình càng đậm đà thắm thiết, cậu Thanh có ý cái nhan sắc tuyệt trần của tình mà cậu là con nhà đại phú, đêm nào cũng cao lâu, nhà hát, khách sạn.

Không nửa bà phú hào nào chẳng thua khóc, chẳng chết được năm sáu thằng trời, có hai đứa con gái, của lớn thì đi mất, của nhỏ thì mất dạy, đông đánh mãng đến lại bỏ nhà đi vài hôm.

Vợ chồng Hàn Keo thì đau lòng xót ruột nỗi con trai hư hỏng, tiêu tiền như phá, đánh chửi tàn tệ.

Trước kia bỗ mẹ cậu Sáo đã hỏi cho cậu có con gái một nhà phú thương ở Nam-định kể cái nhan sắc của cô ả cũng chẳng kém gì cô Miệt, nàu tết đã mấy năm nay rồi. Bấy giờ vợ chồng ông Hàn mới bàn nhau cưới vợ cho cậu đi, không cô rồi tiếng lành đồn xa, tưởng gái đâu xa, con mình chơi bời lêu lổng như thế, nhỡ đến tai nhà gái người ta biết thì hỏng.

Hôm sau mượn người xuống nói với nhà gái để định ngày nghênh hôn.

Chẳng qua là trời đất còn muốn dày đọa cái quân bất hiếu, bạo tình cho đến chết mới đáng tội, xui khiến cho bên nhà gái biết cậu Sáo là không ra gì, hỏi con cũng chẳng hèm gả, giả lại đồ sêu tết.

Cậu Sáo mà kể ông lấy được vợ ấy là cái mầm khổ hại của cô Miệt. Vì cậu Sáo lấy được vợ, vợ lại đẹp, thì cậu còn thiết gì đến cô Miệt mà cô Miệt còn theo đuổi làm gì nữa, thì cái thân cô sau này không đến nỗi điên dại, điên-linh. Sau vợ chồng Hàn Keo cũng muốn chiều lòng cậu Sáo mượn mối đến nói với bà Phủ hỏi cô Miệt cho cậu. Bà phủ ưng thuận, thấy con mãi nết cũng muốn cho cưới ngay cho xong, nhưng lại e miệng thế chê cười vì ông phủ mất đã đến đoạn tang ông phủ. Thế đấy vợ chồng Hàn Keo bết sức giữ cậu Sáo không cho ra khỏi cửa nữa.

Lo gì cậu Sáo là đã biến sắc, hễ ngày nào không được gần cô Miệt là nóng lòng sốt ruột ngẩn ngẩn ngơ ngơ.

Còn cô Miệt lúc còn ông phủ quen ăn sung mặc sướng lên xe xuống ngựa đi rồi, đến lúc ông phủ mang bệnh đến hơn một năm mới mất, bao nhiêu tiền của thuốc thang, ma chay bết cả, mẹ con phải may thuê vá mướn, kiếm ăn lần hồi, cô Miệt cũng phải vất vả khổ sở mất hẳn năm tháng, kể đến bắt gặp cậu Sáo lại song mã, ô-tô, cao lâu nhà hát, rồi lại sắp tiến cho cô mang về phụng dưỡng bà phủ, cho nên cô không phải đến tất mặt tối thời nắm k ăn vẫn no. Đến nay cậu Sáo như là giam lỏng không mấy khi được phong lưu sung sướng, lại phải lòm lọng với vẻ mới có miếng ăn, cô lấy tư làm khổ sở, khó chịu lắm. Cho nên đến khi cậu Sáo tìm mưu lập kế ăn cắp của bỗ mẹ được hơn nghìn bạc, đi cô trốn đi thì cô đi ngay, chẳng thương gì đến mẹ già, anh trên không có em dưới thì không, lấy ai làm người định tỉnh thần hôn. Từ đấy cậu Sáo cô Miệt xuống Hải-phòng ở, chẳng thưởng gì đến nhà đến mẹ.

Đức Thượng-đế chỉ công chỉ chính, đời nào cô dong tàng cho những quân hất mán đồng loại, bịp cô bưng miệng người ta mà làm nên giàu nên có, được toàn vẹn, vợ chồng Hàn Keo hễ nước vào giết nhau, bao nhiêu của cải vơ vét sạch.

Cậu Sáo được tin ngoại mất thì làm ra dáng buồn rầu mà trong bụng thì lấy làm vui sướng, cô đã đến tay. Tay sản cải mất hết, nhưng cũng còn được bốn cái nhà tây to, ba cái mẫn ruộng, phòa này thì bỏ ăng chơi, sống ni gì gần kèm thêm.

Cậu về Hanoi lo liệu ma chay cho bỗ mẹ xong lại xuống Haiphong với cô Miệt tha hồ mà rượu chè, cờ bạc, hát xướng. nay bán ruộng, mai bán nhà, được gần hai năm thì khánh kiệt.

Cậu Sáo bấy giờ mới biết sót ruột tiếc của thì đã muộn mất rồi, lại đem lòng oán trách cô Miệt không khuyên can mình. Đã đọc quẩn áo đến dần sắng hàn hết, bữa không có mà ăn, tiền thuê nhà không có giả, cô cậu, dắt nhau đi, không chỗ nương nhờ, bơ vơ, vất vưởng.

Cậu Sáo định vào Sài-gòn, hoặc nói trong kỳ để tìm việc, để kiếm ăn, nhưng khắc nỗi một đồng một chữ không có, cậu bèn lập tâm tìm mẹ, lừa bán cô Miệt cho mụ chủ ả-đào ở phố Ronh được bảy chục bạc. Cô tiền rồi cậu tính trắng vô Saigon. Vào đến nơi cậu mày mò xin được vào làm chai phụ ở sở S. T. I. Lương bổng chẳng được bao nhiêu không đủ tiêu, cậu giờ ngày cái thói bóp nặn phụ phen, ai không vừa ý cậu, là cậu bắt với ông chủ phải đuổi ngay. Nhiều người vì thế đem lòng tạm oán, lập tâm báo thù đem chết cậu nếm xác xuống bể.

Thế là xong với một thằng tồng tộc lương tâm.

Cô Miệt bấy giờ đã nghiễm nhiên là một ả hồng-lâu, cô biết thân cô rơi vào đồng chông gai rồi, mới bắt thương xót đến mẹ già, tiếc không nghe lời cậu Nghĩa.

Cậu Nghĩa lúc bấy giờ làm thư-ký ở phủ Toàn-quyền, lấy vợ đã được đôi con trai, bà phủ thì lo nghĩ đau buồn, mất-mát lắm cậu, cũng nhờ cô cậu Nghĩa bà đỡ cho mới khỏi đói rách.

Cô Miệt ở hàng lâu được hai tháng, mụ chủ lại gả cô cho một ông quan hai thế là cô lại được sung sướng, bấy giờ cô mới nàng đi về thăm mẹ, gửi tiền về để phụng dưỡng.

Thương hại thay cho cô Miệt cô đã bắt tội đàn, trời còn đày đọa. Chẳng được bao lâu ông Hai lại phải về Pháp, ông cũng cô cho cô được hai trăm bạc.

Cô gửi thư về cho bà phủ, cô còn ở Haiphong với hòm nữa đợi tôn ông Hai xuống tàu rồi thu xếp về Hanoi buôn bán làm ăn, không lấy ai nữa, ở nhà nhung dưỡng mẹ đẻ chuộc lấy tội xưa. Sau khi ông J F đáp tàu về Pháp rồi, cô định ở lại Hải-công vài hôm thu xếp đồ đạc, đi cháo các chị em bạn rồi về Hanoi. Nhưng chẳng may cho cô cô ở một anh đội ở gần nhà cô, y-a cái nhan-sắc của cô, muốn hỏi làm vợ, cô nhất định sự tuyệt. Anh đội mất người dạ thú, hỏi cô, cô không lấy, lập tâm hãm hại Không biết nó bày mưu lập kế thế nào mà mấy hôm sau đã thấy đồn cô phải vào ở thanh-lâu.

Bà phủ được tin con gái như dao cắt ruột, vật mình lăn khóc suốt ngày, mình già tuổi yếu, thêm nỗi tương tâm, làm bịnh được mấy ngày thì qua đời.

Khá khen cho cậu Nghĩa thật là một người nghĩa hiệp đối may ít có, họ hàng bà phủ chẳng còn ai, mà chay bà phủ một tay cậu đứng lên cáng đáng cả.

Cậu Nghĩa nghĩ đến cô Miệt trước kia thì thật là một người tử bạc, nhưng xem bấy giờ đã biết hối cải lại phải mắc vào tròng, cậu đem lòng thương xót, định xuống Haiphong lo liệu thế nào cô cũng cho cô. Ai ngờ khi xuống đến nơi đã được tin cô vì không chịu nhục đến thân thất cô tự tử rồi.

Cậu Nghĩa bỏ thêm tỷ được đến mộ cô Miệt thắp mấy nén hương, rồi hai hàng lệ thêm rơi mối vệ.

Than ôi! tưởng thay, tấm thân ngà ngọc, đóng đỏ trăm anh.

Hỡi chung bất hiếu, bạc tình, Bạn quần thoa ta hỏi, lấy người làm gương.

Mello Lê-trí-Tân

Tân-Dân-Thuyết

(Dịch sách Tàu)

(Tiếp theo)

Người giống trắng sở-dĩ hơn các người giống khác là bởi cớ gì? Bởi người giống khác hiếu-tĩnh, mà người giống trắng hiếu-động; người giống khác thích sự hòa-bình, mà người giống trắng thích sự tranh-cạnh; người giống khác hay bảo-thủ, mà người giống trắng hay tiến-hóa. Vì thế người giống khác chỉ có thể phát-minh được sự văn-minh, mà người giống trắng mới có thể truyền-bá được sự văn-minh. Phát-minh văn-minh là nhờ về thiên-nhiên; truyền-bá văn-minh là nhờ về nhân sự. Nay hãy xem cái trung-tâm điểm về văn-minh động lực ở *Thái tây*, tự *Ai-tắc Ai-cập* mà đến *Hi-lạp*, tự *Hi-lạp* mà đến *La-mã*, tự *La-mã* mà đến các nước mạn bờ bể *Đại-tây dương*, mà truyền đi khắp đại-lục, mà bành-trướng bay qua sang đến *A-mỹ-lợi-gia*. Ngày nay thì lại hồi-cố mà quay về phía đông-phương vậy, cái sự tiến-bộ chưa hề một ngày nào dừng bước, cái khí động-mãnh, quả-cảm, hoạt-bát và hoành-vĩ, so với người *Ấn-độ*, hơn biết dường nào! So với người Trung-quốc, hơn biết dường nào! Còn các nước nhỏ khác, vẫn là làm chư vệ. Thế thì người giống trắng sở-dĩ bao-quát được toàn-cầu không phải là một sự gặp may đâu, chính là bởi cái dân-tộc ưu-thắng ấy xui khiến nên vậy.

Người giống trắng rất giàu về cái tính độc-lập tự-do. Từ khi còn nhỏ tuổi, ở gia-tính, ở học hiệu, cha mẹ và thầy dạy đều không đối-đãi nghiêm trọng người thiếu, cấm phá khiến cho tuyệt tập thể-dục, để đến khi trưởng-thành mà có thể tự lập được, không phải ỷ lại vào người khác. Trong lòng lúc nào cũng biết nghĩ đến điều giữ kỷ luật và theo trật tự, lại bẩm sinh cái điều thường-thức không chịu làm những việc nông-nổ cẩn-thận. Cái tư-tưởng về quyền-lợi rất mạnh, có quyền-lợi là một cái sinh-mệnh thứ hai, không hề chịu bỏ qua một chút nào cả. Thế lực rất cường tráng, thường hay mạo-hiểm, mà tính chất lại rất kiên-nhẫn khó-khăn không từ. Người giống trắng lấy thực-nghiệp làm chủ, không chuộng những điều hư-vinh. Người nào cũng cần phải có chức nghiệp, bất cứ nghề sang hay nghề hèn; mà những bọn quan-lại và chính-khách chỉ ngồi ăn không, thường không lấy làm trọng.

Người giống trắng sở-dĩ được cường-thịnh ơn các giống khác là vì có ý, thế thì thử nghĩ ta có nên bắt chước hay không? Cái tính-chất của quốc dân ta so với người giống trắng khác nhau những thế nào. Điều lớn còn khuyết-điểm ở chỗ nào, điều nhỏ còn bạc-nhược ở chỗ nào, ta phải suy-xét cho rõ, sửa đổi cho mau thì mới có thể ăn được cái tư-cách làm tân quốc dân vậy. Nay ta xin đem đại-cương tiểu-tiết điều gì là nhất-định cần mà quốc dân ta nên phải tự-tân, chia ra từng mục mà bàn về sau này.

(Còn nữa) M.

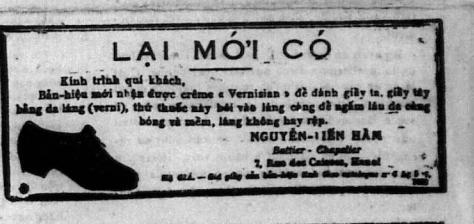
Trung Bắc kỳ Lâm sản Công-ty

(Hàng Bảo-đại, Hàng Phố-cỏ, Hàng Bạc-cương)
Chính sở tại Hanoi, 63, Phố hàng Đồng
DIỆN THOẠI số 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tốt có tiếng cả cây tốt to trở lên đã làm sẵn nhỏ.
GỖNG, NỨA và các thứ lâm-sản nước Nam.

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC :

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Lúc mua vé thì giá 20 quan, còn thì đóng làm 24 tháng mỗi tháng là 1 quan. Hễ tiền đã đóng đủ, liền được ngay cái vé, rồng mình có quyền xổ-số, hễ vé trúng số thì được số tiền. Phòng khi mình tính đánh đến một kỳ, thời hẵn nhớ không nghĩ đến, mà số đã được vé cũng có quyền xổ-số hẵn một cái vé rồi quy có sinh lợi-tức.

Vé Crédit National, mỗi năm tính kỳ dự xuất ra số : là ter Janvier, ter Février, ter Avril, ter Mai, ter Juillet, ter Août, ter Octobre, ter Novembre.

Mỗi lần vé số có :

1 lô.	MỘT TRIỆU
1 lô.	500.000 quan
2 lô.	200.000 quan
3 lô.	100.000 quan
6 lô.	50.000 quan

Tiền rất số tiền kỳ trong một năm cộng là 20 triệu quan

Như vậy rất số cũng dễ trúng làm

Muốn dự cái mua rất số ấy, nên gửi 20 quan cho ông chủ nhiệm nhờ :

BANQUE NOUVELLE, 5 Rue Papère, MARSEILLE (France) R. C. 6578

LE PARFUM DES HUMANITÉS

(Sử-Ký Thanh-Hoá)

Soạn-giả : E. VATRAC
Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Vừa chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển : 2$00
Chữ Tây riêng bỉnh chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển : 1.00
Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi Recommandé : 0$30 thời 2$00 và 0$50 thời 1$00

BÁN TẠI BẢN-QUÁN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

— Avez-vous fait un bon voyage, monsieur le maire ? Oh ! comme vous êtes bon d'avoir été me la chercher ! Dites-moi seulement comment elle est. A-t-elle bien supporté la route ? Hélas ! elle ne me reconnaîtra pas ! Depuis le temps, elle m'a oubliée, pauvre chou ! Les enfants, cela n'a pas de mémoire. C'est comme des oiseaux. Aujourd'hui cela voit une chose et demain une autre, et cela ne pense plus à rien. Avait-elle du linge blanc seulement ? Ces Thénardier la tenaient-ils proprement ? Comment la nourrissait-on ? Oh ! comme j'ai souffert, si vous saviez ! de me faire toutes ces questions-là dans le temps de ma misère ! Maintenant, c'est passé. Je suis joyeuse. Oh ! que je voudrais donc la voir ! Monsieur le maire, l'avez-vous trouvée jolie ? N'est-ce pas qu'elle est belle, ma fille ? Vous devez avoir eu bien froid dans cette diligence ! Est-ce qu'on ne pourrait pas l'amener rien qu'un petit moment ? On la remporterait tout de suite après. Dites ! vous qui êtes le maître, si vous vouliez !

Il lui prit la main : — Cosette est belle, dit-il, Cosette se porte bien, vous la verrez bientôt, mais apaisez-vous. Vous parlez trop vivement, et puis vous sortez vos bras du lit, et cela vous fait tousser.

En effet, des quintes de toux interrompaient Fantine presque à chaque mot.

Fantine ne murmura pas, elle craignit d'avoir compromis par quelques plaintes trop passionnées la confiance qu'elle voulait inspirer, et elle se mit à dire des paroles indifférentes.

C'est assez joli, Montfermeil, n'est-ce pas ? L'été, on va y faire des parties de plaisir. Ces Thénardier font-ils de bonnes affaires ? Il ne passe pas grand monde dans leur pays. C'est une espèce de gargote que cette auberge-là.

M. Madeleine lui tenait toujours la main, il la considérait avec anxiété ; il était évident qu'il était venu pour lui dire des choses devant lesquelles sa pensée hésitait maintenant. Le médecin, sa visite faite, s'était retiré. Sa sœur Simplice était seule restée auprès d'eux.

Cependant, au milieu de ce silence, Fantine s'écria :

— Je l'entends ! mon Dieu ! je l'entends !

Elle étendit le bras pour qu'on se fût autour d'elle, retint son souffle, et se mit à écouter avec ravissement.

Il y avait un enfant qui jouait dans la cour ; l'enfant de la portière ou d'une ouvrière quelconque. C'est là un de ces hasards qu'on retrouve toujours et qui semblent faire partie de la mystérieuse mise en scène des événements lugubres. L'enfant, c'était une petite fille, allait, venait, courait pour se réchauffer, riait et chantait à haute voix. Hélas ! à quoi les jeux des enfants ne se mêlent-ils pas ! C'était cette petite fille que Fantine entendait chanter.

— Oh ! reprit-elle, c'est ma Cosette ! je reconnais sa voix !

L'enfant s'éloigna comme il était venu, la voix s'éteignit, Fantine écouta encore quelque temps, puis son visage s'assombrit, et M. Madeleine l'entendit qui disait à voix basse : Comme ce médecin est méchant de ne pas me laisser voir ma fille ! Il a une mauvaise figure, cet homme-là !

Cependant le fond riant de ses idées revint. Elle continua de se parler à elle-même, la tête sur l'oreiller. — Comme nous allons être heureuses ! Nous aurons un petit jardin, d'abord ! M. Madeleine me l'a promis. Ma fille jouera dans le jardin. Elle doit savoir ses lettres maintenant. Je la ferai épeler. Elle courra dans l'herbe après les papillons. Je la regarderai. Et puis elle fera sa première communion. Ah ça ! quand fera-t-elle sa première communion ?

Elle se mit à compter sur ses doigts.

— ... Un, deux, trois, quatre,... elle a sept ans. Dans cinq ans. Elle aura un voile blanc, des bas à jour, elle aura l'air d'une petite femme. O ma bonne sœur, vous ne savez pas comme je suis bête, voilà que je pense à la première communion de ma fille !

Et elle se mit à rire.

Il avait quitté la main de Fantine. Il écoutait ces paroles comme on écoute un vent qui souffle, les yeux à terre, l'esprit plongé dans des réflexions sans fond. Tout à coup elle cessa de parler, cela lui fit lever machinalement la tête, Fantine était devenue effrayante.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

— Thế nào! quan thị-trưởng đi đường có được bình-yên chăng? Quan đi đón con cho tôi thật là nhân-từ quá. Thôi xin quan cho tôi biết cháu bây giờ nó thế nào? Đi đường nó có mệt-nhọc lắm không? Tội-nghiệp! con bé bây giờ chắc cũng không nhận được mặt mẹ nó nữa đâu. Trong bấy nhiêu năm trời, làm gì nó nỡ chẳng quên, thương-hại con bé! Và con-trẻ nó dễ quên lắm. Nó cũng như loài chim. Hôm nay nó thấy cái này, ngày mai nó thấy cái khác, rồi những đi. Nhưng chẳng hay nó có đỏ trắng mặc lót mình không? Vợ chồng nhà *Thénardier* có giữ-gìn cho con tôi được sạch-sẽ hay không, chẳng biết? Nó cho con-bé ăn-uống thế nào? Các ông các bà không biết, cái thuở tôi còn đói-rách, mỗi khi tôi nghĩ đến điều ấy, tôi cực thân biết là dường nào! Thôi, bây giờ qua rồi. Tôi được sung-sướng rồi. Trời ơi! tôi nhớ nó quá, muốn được nhìn nó quá! Quan thị-trưởng ơi, cháu nó có xinh không, ngài? Ngài đi cỗ xe độc-mã không mui như thế, dọc đường chẳng lạnh lắm ư! Quan có thể cho đem cháu vào đây cho tôi nhìn một thì, một lát thôi mà? Rồi lại ẵm nó ra ngay. Quan thị-trưởng, quan là chủ hết thảy mọi sự ở chỗ này, quan cho tôi nhìn con tôi một thì!

Ông nắm lấy hai tay nàng mà dỗ rằng: — *Cosette* nó xinh lắm, nó mạnh-giỏi, nàng sắp được nhìn nó, nhưng bây giờ hãy cứ nằm yên. Nàng nói nhiều quá, hai cánh tay thì lại cứ để ra ngoài giường, như thế lạnh thì rồi lại ho.

Quả-nhiên lúc ấy *Fantine* cứ mỗi câu nói lại ho một thôi một hồi, không nói được luôn.

Fantine không dám lầm-bầm gì nữa, sợ rằng nói nhiều mãi, về việc con bé, có lẽ lại uổng mất cái công cố gượng nằm yên, nàng bèn dằng-dỉnh nói vờ sang chuyện khác.

— Chỗ *Montfermeil* cũng đẹp đấy, quan nhỉ? Cứ đến mùa hạ thì nam-thanh nữ-tú rủ nhau đến đó chơi-bời. Vợ-chồng nhà *Thénardier* buôn-bán có phát-tài chăng? Ở đất ấy thì phỏng còn lấy ai qua lại làm khách ăn-hàng. Cái tiệm ăn của vợ-chồng nhà nó, như một cái quán tối, chứ không ra một nhà hàng cơm.

Ông *Madeleine* vẫn nắm lấy tay nàng, mắt thì nhìn nàng có ý ngần-ngại, hình như hôm ấy đến thăm nàng chỉ tâm nói chuyện gì mà còn chưa quyết nói. Ông thầy-thuốc thì xem xong bệnh đã đi khỏi rồi. Duy chỉ có bà *sœur Simplice* ở lại đó với hai người mà thôi.

Trong cái khi ông đứng lặng yên còn ngần-ngại đó, thì nàng *Fantine* reo lên rằng:

— Tôi nghe tiếng nó ngoài kia, tôi nghe tiếng con bé ngoài kia rồi!

Vừa nói vừa giơ tay ra hiệu, để ai nấy lặng im cho nàng nghe, rồi nàng ngẩm hơi thở lại, có vẻ khoái-lạc mà lắng tai.

Thì ra có một đứa trẻ nào đương chơi ngoài sân: hoặc là con mụ canh cổng, hoặc là con của người làm công nào trong xưởng. Thật là một cuộc tình-cờ đun-dủi quái-lạ, phàm trong những việc bi-thảm xảy ra, tự hồ bao giờ cũng có tay thần ma nào đứng bày ra một cảnh-trí riêng, trong cảnh-trí đó có cái tình-cờ đó. Đứa trẻ đương chơi là một đứa con-gái, nó đi, nó lại, nó chạy để cho ấm, nó cười nó hát rầm-rầm. Than ôi! cuộc chơi vô-tình của đứa con trẻ mà nhiều khi đến trộn lộn với một cảnh bi-thương. Thì ra nàng *Fantine* lắng tai nghe là lắng nghe tiếng hát của con bé ấy. Nàng nghe rõi nói:

— Chính phải, chính phải con *Cosette* nhà tôi, tôi đã nhận được tiếng nó!

Con bé ở đâu tự-nhiên đến đó, rồi lại tự-nhiên từ đó mà đi đâu, tiếng hát dần-dần không nghe thấy nữa. *Fantine* lắng nghe một lát nữa, rồi nét mặt tối sầm lại, mà lầm-bầm câu này để ông *Madeleine* nghe tiếng: — Thầy-thuốc này thật là ác-nghiệp, con ta ở đó rồi mà không cho ta nhìn. Cái mặt thầy lầm-lầm như thế, chẳng trách!

Tuy nhiên trong bụng đã vui thì oán-trách một câu như thế rồi cũng lại tươi-vui. Nàng nằm mà nói một mình: — Hai mẹ con ta đã đến ngày sung-sướng! Rồi thì có một cái vườn xinh-xinh đây này! Ông *Madeleine* đã hẹn với tôi như thế rồi kia mà. Con ta tha hồ mà đùa ở ngoài vườn. Có dễ bây giờ nó đã biết đủ chữ-cái rồi. Rồi tôi dạy nó đánh vần. Rồi nó đi bắt bướm ở trong các bụi cỏ. Tôi ngồi tôi nhìn nó chơi. Rồi thì nó đi rước lễ bao-đồng. Ừ mà nhỉ! bao giờ nó mới đi rước lễ bao-đồng nhỉ?

Nàng vừa nói vừa bấm đốt ngón tay.

— . . . . Một, hai, ba, bốn. . . . năm nay nó lên bảy. Năm năm nữa. Khi ấy thì ta sẽ sắm cho nó một cái mạng phủ đầu trắng, chân thì cho nó đi tất trỏ *dua*, cho nó thật ra dáng một cô con gái nhỏ. Bà *sœur* hỡi! bà có biết tôi ngộ-dại thế nào không, bây giờ mà tôi đã nghĩ đến việc rước lễ bao đồng của con tôi rồi đấy. Rồi cười ha-hả.

Ông *Madeleine* thì khi ấy đã buông tay nàng ra rồi. Ông đứng nghe những câu nàng vừa nói, như là nghe một cơn gió thoảng ở ngoài; hai con mắt ông thì nhìn xuống đất, tâm-trí ông thì đương nghĩ-ngợi cái gì như vô-cùng vô-đề. Bỗng thấy nàng bật lại không nói nữa, ông mới ngước mắt nhìn lên, thì thấy nàng bộ-diện kinh-hoàng.

(Còn nữa)

Lịch-sử các quan Thứ-sử, Đô-hộ ở nước ta trong cái thời-đại thuộc về Tàu

(Tiếp theo)

Bộ-chất tên tự là Tử-sou, người Hoài-âm, tránh loạn sang ở Giang-đông, vua Ngô là Tôn-quyền cất làm quan Trung-lang-tướng. Bấy giờ quan thái-thú quận Thương-ngô là Ngô-sư một người vẫn giả tiếng phục nước Ngô, bên trong vẫn để mưu việc dấy loạn; Cốt đã được tình hình như thế, bèn lập mưu dụ Cơ đến rồi ém đi. Tôn-quyền lấy tông-tộc ấy, bổ Cốt làm Thứ-sử quận Giao-châu. Chốt đến quận coi việc, uy tiếng lừng lẫy, phương nam lại yên, nhân dân vẫn sự ưu vua mến đức. Năm niên-hiệu Kiến-hưng năm đầu, Tôn-quyền sai Lã-đại sang tay Chốt, và sai Chốt đem nghề-sĩ một vạn người ở Giao-châu về đóng quận Trường-sa. Khi Lưu-bị sang đánh Đông-ngô. Cốt đem quân Trường-sa đón đánh quân Bị ở Lĩnh-dương. Bị thua chạy. Chốt vì quân công được thăng làm Cánh-lăng-đại-tướng-quân, trước quan nội hầu.

Tiết-tổng tên tự là Tử-kính, người Bái-quận, theo nhà theo người trong họ tránh loạn sang ở Giao-chỉ. Khi lớn tuổi, nổi tiếng học giỏi và được người Giao-chỉ yêu mến, Tôn-quyền cất làm quan thái thú quận Giao-chỉ, theo quan tử sử quận Giao châu đẹp loạn Sĩ-Nhy.

Lục-dạo tên tự là Kính-liên, em ruột Lục-khải; năm niên hiệu Sĩnh-ô năm thứ mười-một nước Ngô, người quận Cửu-chân đầy loạn, đánh phá sáu thành lớp, vua Ngô sai Dạo sang làm thứ sử quận Giao-châu, Dạo đến quận, lấy ân tín hiểu dụ nhân dân bắt sáu chiêu nạp những quân phản loạn, ban sắp tiền tuất vải lụa, khiến về yên nghiệp làm ăn, nhân dân đều yên mến kính phục, quận Giao-châu lại yên. Dạo lấy công được phong chức Au nam tướng quân, trước Đô đình hầu.

Nam Di tên tự là Thế-Hoằng, con của Nguy-phiên, trong niên Kiến-hành đời Tôn-hạo nước Ngô, nhân dân quận Giao-châu đầy loạn đánh đuổi quan lại của nước Ngô, Di sang làm chức Giám quân, cùng với các tướng là Tiết-dự, Đào-quảng, Lý-miễn và Từ-tín đem quân sang dẹp loạn; quân Cửu-chân và quận Nhật-nam lại thuộc về nước Ngô Di lấy quân công thăng làm thứ sử quận Giao-châu phong tước Dư-diên-hầu.

Năm niên hiệu Hoàng-vũ năm thứ năm đời Đông-ngô, vua Ngô lấy phương Nam xa cách, chia quận Hợp-phố giờ về bên bắc làm Quảng-châu, Hợp-phố giờ về bên nam làm Giao châu, rồi bổ Đại-lương làm thứ sử Giao-châu. Lương với Trần-thì đi đến cõ, bị Sĩ-huy đem quân ngăn giữ không cho vào.

Dương-tắc tên tự là Thứ-khanh người đời Tây tấn. Lúc trước nước Ngô dùng quan Giao-chỉ ấn cho nước Tấu; vua Tấn bỏ Tắc làm thứ sử quận Giao-châu, nước Ngô sắng sai Lưu-tuấn sang làm thứ sử quận Giao-châu. Tuấn ba lần cất quân sang đánh, Tắc đều đánh tan cả. Vì thế quê. Uất lâm và quận Cửu-chân đều phụ với Tắc. Tắc hiệu lệnh nghiêm minh, uy đức rõ rệt, quân dân đều sợ mến. Năm sau Tắc sai Mao-sảnh và Đồng-nguyên đem quân sang đánh Hợp phố, chúng với Lưu-tuấn đánh nhau ở Thanh-thành, phá tan được quân Ngô, giết được Lưu-tuấn. Tắc nhân từ Mao-sảnh làm thái thú quận Uất-lâm, Đồng-nguyên làm thái thú quận Cửu-châu, ba người đều lấy quân công phong tước hầu.

Đào-hoàng tên tự là Tế-anh, người Ba-dương, đời vua Tôn-hạo nước Ngô, làm thái thú quận Thương ngô, sau thăng làm thứ sử quận Giao-châu. Hoàng là người có mưu lược, thương người nghèo hay bỏ tiền, rất được lòng người. Khi hoàng được chỉ triệu về nước, mấy ngàn người Giao châu tâm giữ xin lưu lại, vua ngô lại cho Hoàng ở lại. Đến khi Tôn-hạo hàng tấn, vua tấn tay viết sắc sai dụ Hoàng về nàng. Hoàng được sắc lục, khóc lóc mấy ngày, rồi sai người đem ấn về nộp ở Lạc-dương. Vua tấn xuống chiếu vời gia lên, sử sao Hoàng làm chưa thứ-sử nào có phong làm Quan-quan tướng quân, trở Ủy ba tăng nữa. Hoàng ở Giao-châu cả thảy 30 năm, khi mất, lại dân đều khóc lóc thương tiếc.

Đào-Uy là con Đào Hoàng, khi Lương-Tắc giết Cô-Thọ, đón Uy sang Hoàn chức thứ-sử Giao-châu; Uy ham hiểu việc chính-trị, lòng rất nhân-từ, lại dân đều sợ và mến, không ai dám lên đối. Em Uy là Đào-Thọc, nối anh làm thứ-sử Giao-châu, cũng được lòng dân lắm. Họ Đào cha con anh em ở Giao-châu, đều có ân đức với dân, người chân làm đến chỗ cả ba người.

Vương-Cơ tên tự là Linh-minh, người quận Trường-sa. Cơ trước đến Vương Đôn xin làm thứ-sử Quảng-châu, Đôn không cho. Gặp lúc người Quảng-châu cáo quan thứ sử là Quách nọt, liền bàu với Ôn-tuấn, đón Cơ sang làm thứ-sử. Cơ sang đến nơi, lại sự Vương-Đôn sang đánh, lại đến xin Đôn đổi sang làm thứ-sử Giao-châu. Đôn biết Cơ là người gian-hùng, khó kiềm chế nổi, bèn theo lời xin; bổ Cơ sang làm thứ-sử Giao-châu. Cơ sang đến Giao-châu, bị Lương-Thọa đem quân ngăn cản không cho vào cõi, Cơ bèn sang quận Uất-lâm, cùng với Đỗ-Bằng mưu đánh Quảng-châu, sau bị Đào-Khản đánh thua.

(Còn nữa)

X dịch thuật

NHÂN GIÁ BẠC CAO

nên mua một cái xe-đạp của

XƯỞNG AVIAT

HANOI

LUCIFER Touriste luxe 850 quan

LA LOUVE » 800 »

Luận-ngữ cách-ngôn diễn-ca

Tiếp theo

22. Tử viết: Bất hoạn vô vị, hoạn sở dĩ lập; bất hoạn mạc kỷ tri, cầu vi khả tri dã.

Thích nghĩa. — Đức thánh nói rằng: đừng lo rằng mình không có ngôi vị, chỉ lo rằng mình đứng ở trong ngôi vị sao cho được giỏi giang. Đừng lo chẳng ai biết mình, cốt cầu làm sao cho mình thực giỏi giang để cho người ta phải biết đến.

Lời dịch

Đừng lo ngôi vị rằng không,
Lấy điều đứng ở trong vòng làm lo,
Dù đời chẳng biết đừng lo,
Miễn sao mình giỏi để cho biết mình.

23. Tử viết: Kiến hiền tư tề yên, kiến bất hiền nhi nội tự tỉnh dã.

Thích nghĩa. — Đức thánh nói rằng: thấy kẻ hiền không những là phải kính, cốt phải nghĩ sao sánh mình cũng được như người hiền ấy; thấy kẻ bất hiền không những là ghét, lại phải xét lại xem, hay là mình cũng có điều như thế chăng?

Lời dịch

Thấy người đức trọng tài cao
Nghĩ mình mình cũng sánh sao được bằng;
Thấy người bạc ác quá chừng,
Xét xem mình cũng họa rằng có chăng?

24. Tử viết: Sự phụ mẫu cơ gián, kiến chí bất tòng, dụng kính bất vi, lao nhi bất oán.

Thích nghĩa. — Đức Thánh nói rằng; con thờ cha mẹ dẫu lấy sự thiên thuận làm hiền, nhưng ở ít cha mẹ có điều nhầm lỗi cũng phải lựa lời nỉ non, nếu thấy chí cha mẹ chẳng theo, lại phải đem lòng kính cẩn mà không dám trái. Nhược bằng cha mẹ có cố chấp mà không nghe lời can, gia cho sự lao khổ gì, cũng không dám đem lòng oán đối.

Lời dịch

Con thờ cha mẹ ngày thường,
Biết điều nhầm lỗi liệu đường khuyên can,
Tắc sơn chưa động lòng vàng,
Phải chiều phải kính, dung nhan thuận hòa,
Nhọc nhằn vì mẹ vì cha,
Lòng con dẫu dám xít xa ngậm ngùi.

(Còn nữa).

Bùi-năm, Đoàn-như-Khuê.

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Ngày 30 août 1926 hồi 4 giờ chiều — Tại sở Lục-lộ Bắc-kỳ ở Hanoi sẽ đấu giá làm cái nhà thương lấy cho tỉnh Bắc-ninh.

Việc làm đáng giá là 9.372 $ 06.
Ký quỹ tạm 150 . 00.

Ngày 27 octobre 1926 hồi 15 giờ. — Tại nha Thương-chính Hanoi và Saigon gọi lĩnh-trưng các sở và giấy in cho các sở Thương-chính trong năm 1927. Tiền lĩnh trưng phải khai bằng bạc và bằng an.

Điều lệ để tại tòa ba nha Thương-chính Hanoi và phòng kế-toán nha Thương-chính Saigon.

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1 $ 00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

Những hồi tự đầu, đã in thành bốn quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này:

Quyển I	225 trang, bán.	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . . . 0 $ 20
— II	303 —	0 45	
— III	225 —	0 35	Cả bốn quyển gửi làm một gói 0 60
— IV	230 —	0 35	

NHÀ BÀI-CHUỒNG

Tức là hiệu Báo-chí MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh sẽ tường tiếu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol chất: Salol và chất: Urotropine

Giá 1$30 một hộp

Cải-lương Hí-viện

Rạp hát mới
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Xin nói trước để các quí-khách biết rằng đến ngày 31 Août và 1er Septembre sẽ diễn,

KIM-VÂN-KIỀU
Hát chèo cải-lương

Tối thứ tư 25 Août
diễn
ĐÀN BÀ DỄ CÓ MẤY TAY

Đàn bà mưu trí rất tài, can đảm võ cùng làm cho những quân cường-bạo cũng rùng mình sởn gáy, làm cho vua biết mặt chúa biết tên, thật là:

Đàn-bà dễ có mấy tay,
Đời xưa mấy mặt đời này mấy gan.

Tối thứ năm 26 Août
diễn
TRẬN CƯỜI
« LỐI TÌNH QUANH QUẤN »

Một chàng thua bạc tìm cách xoay tiền, xoay quanh xoay quẩn, đặt đám nọ cho đám kia, gạt người này cho người khác, thế mà kết cục lại đôi nào lại vào đôi nấy, nghĩ cũng tài thật!

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng.

XE-ĐẠP TERROT :

Thượng hảo hạng	62$00
Hạng đi đường xa B.	52.00
Hạng đi đường xa A.	50.00

XE-ĐẠP ALCYON :

Thượng hảo hạng	60.00
Hạng đi chơi	52.00
Hạng đi đường xa	48.00

XE-ĐẠP « DRAGON D'OR » 40.00

3066

Máy điều khuyến về cách đề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội-đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-lật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhứt mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất hay, hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan danh-sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc ấy chỉ theo đơn ấy chính là thuốc:

COLLYRE JAUNE

selon formule du Docteur CASAUX
Hiệu bào chế CHASSAGNE
Lafon và Lacaze
Có bán tại các hiệu thuốc tây khắp Đông-Dương
Đại-lý tại Paris, 10 rue du Pont-Neuf
Đại-lý tại Hanoi, 54, Rue Paul-Bert

Furan **DỊP ÍT CÓ** Pervenche

BÁN HẠ GIÁ TỪ NGÀY 25 ĐẾN NGÀY 31 AOUT. CHỈ CÓ 7 NGÀY THÔI

Lò-so trục xe kéo (pousse-pousse) tay Anh-lê. Một đôi :	6$20	Moyeux xe-đạp mạ kền tốt thượng hạng, hiệu « SAF ». Một đôi :	1$20
Lò-so trục xe kéo (pousse-pousse) tay cuộn tròn. Một đôi :	3.50	Xích hiệu « FURAN ». Một cái :	0.70
Vòng bánh xe kéo. Một đôi :	2.90	Tay-hoa xe-đạp với écrous. Một trăm :	0.80
Tay-hoa xe-kéo 18 với écrous. Một trăm :	1.65	Bàn đạp răng cưa hiệu « SAF ». Một đôi :	0.85
Trục xe kéo. Một cái :	7.50	Pé-líp (roues-libres) hiệu « SAF ». Một cái :	0.80
Bánh cao-su MICHELIN (enveloppes 900×50 và chambres). Một cái :	1.10	Cartier bằng tôn sơn đen. Một cái :	4.50
Yên xe-đạp hạng thường. Một cái :		Tay-lái (guidon) demi-baisse lối xe thi. Một cái :	0.65
		Tay-lái (guidon) kiểu « TRIALS ». Một cái :	0.80

Hàng gửi theo lối lĩnh-hóa giao-ngân (contre remboursement)
Gửi thư đến cho M. DEBIOLLE
59, Avenue du Grand Boudd' — HANOI
GIẤY NÓI SỐ 520

3067

Rút đơn thật kiểm. — Ng-thị-Nhân ở phố hàng Da sẽ nhà 20 ngày hôm mồng bốn, có làm đơn thưa người sùng ở chung một nhà tên là Đỗ-ky-Nghi thì nay lại rút đơn thôi.

Các việc trộm cắp. — Ng-văn-Tơn, 32 tuổi, vô nghề-nghiệp và Trần-thị-Bảy, 30 tuổi ở Cầu-giấy, can việc ăn cắp một cái đồng-hồ của M. Nguyễn-văn-Doãn, số 15 đường Sinh-từ nên đã phải bắt giam xét.

Lê-văn-Tài, cu li xe, Ng-v-Thiều vô nghề nghiệp vào hồi 3 giờ sáng hôm 22 vào nhà thương Saint-Clinique ăn trộm bảy con gà thì bị Vũ-văn-Suy, Trương-văn-Vạc canh gác ở nhà thương bắt được.

Trần-văn-Tân, Lê văn-Kiêm bán hàng thuốc ở làng Chèn-lâm, huyện Thanh-miện (Hải-dương) bị thưa ăn cắp của người An-độ tên là Mirza Islam Khan, thổ-từ nhà phố Sông-tô-lịch đã bị bắt, còn Phạm thị-Chúc cũng can thiệp vào việc ấy, song sau khi lời rõ, thì cũng được tha.

Tin sau cùng

Ngày 24 Août 1926

Đăng Phụng-thiên ở Trung-hoa

Tướng Trương-học-Lương, 27 tuổi, con trai Trương-tác-Lâm, được bổ làm đốc quân ở tỉnh Trực-lệ.

Thổ-phỉ ở Mân-châu

Một bọn thổ-phỉ Trung-hoa đánh hai toán lính Nhật ở đường hỏa xa Nam Mân-châu.

Nhiều người lính chết và bị thương.

Một cái trộm to ở Nam kỳ

Trong đêm ngày 23 sang ngày 24 Août tại gian hàng kim-hoàn ở hiệu Grands Magasins Charner, có mất một cái trộm tới 300,000 quan.

(*Indopacifi*)

VIỆC BẮC-KỲ

HÀ-ĐÔNG

Cho ô-tô chạy trái phép. — Sở cảm đã làm biên bản phạt Phan-thị-Thuận là chủ chiếc ô-tô số 2545, không có giấy phép mà cho xe chạy và phạt tên Ước là chauffeur xe lấy không có giấy được cầm máy ô-tô mà dám vận máy ô-tô.

HƯNG-YÊN

Mông ân vũ lộ. — M. Vũ-huy-Xứng nguyên Bắc-lý tư-vấn nghị-viên chủ hiệu Phúc-hưng-long và M. Trần-đình-Tuyên chủ hiệu Đức-nguyên-hưng đều mới được ân tứ hàm Hàn-lâm-viện sung-phụng và đệ tam hạng kim khánh.

Vậy xin có mấy lời mừng hai ông.

Sui Jeat lai cảo

THÁI-BÌNH

Lòng nào vui cưỡng cho đang. — Đêm mồng tới vừa rồi gái thiếu người họ sơn họ lại ở phố huyện Thụy-anh, sáu giờ chiều về tới trước huyện thì thấy một sơn thuyền nhẹ nhẹ đương lênh-đênh chèo quế trên mặt nước mênh mông. Nghe thấy trong thuyền cung đàn địu-dắt, giọng hát véo-von pha lẫn với tiếng trống phách, tiếng cười nó, ai cũng nhộn ngay ra rằng đó là khách đa-tình cùng sơn hát chơi giăng. Ai đó tá? Người ăn thịt bay người ăn rau? Kẻ có sự quyền hay người không tiền-xỉ?? Đương lúc bình địa ba đào, đem gieo khổ sở này quan nào viên nào mà mồng vui thế!? sao không sợ bia miệng tiếng đời ư?

V. C. lai cảo

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Rước sắc dịịa Huệ-nam. — Mỗi năm tại điện Huệ-nam có mở lễn hội lễ rước sắc. — Lễ ấy là một lễ trọng thể vì thờ nơi cung điện quyền qui nhơ đến chỗ phương dân thấy đều có sùng kính, vì rằng Đức-A-ra Triệu-y ngọc công-chúa là một vị thần. nữ đã thi ân bủ cho nhơn dân Trung-kỳ rất nhiều, cho nên điện ấy càng ngày càng thấy hương hoa thạnh và người tín ngưỡng rất đông.

Năm nay ngày 12 tháng 7 ta là ngày lễ rước sắc ấy. Suốt ngày 11 thì tại điện Huệ-nam sùng tại đình làng Hải cát hai nơi ấy đã bài liệt lễ bộ loan giá và các thứ trẫn tự cực kỳ trang nghiêm, còn ở dưới sông thì các thức thể lân thể bằng kết ở dưới nước cũng cực kỳ huy hoàng tráng lệ. Vào khoảng 4 giờ chiều các vị thanh đồng đóng hẳn mặc đủ các thứ áo hoa lệ và trang điểm cực kỳ tinh thần rước một cái kiệu một cái võng từ điện Huệ-nam xuống bến rồi lại do đường thủy lên đình làng Hải-cát. Đình trả tại đó đã cả tối, nhứt là đêm ấy rất là vui vẻ và suốt đêm tiếng đàng tiếng và chầu văn không khi nào ngớt, kẻ thiện tín nam thanh nữ tú đi thì lễ rất đông. Qua ngày mai lại từ đình Hải-cát rước về, lúc bấy giờ rất là đông đảo hơn nữa. Tuy vậy mà năm nay không vui bằng năm ngoái là bởi vì có tang vua Khải-định.

Tại hội Nữ-công. — Tự ngày hội Nữ-công khai hội đến nay đã được hơn ba tháng rồi; tuy là ngày giờ ngắn ngủi nhưng được bao lâm, song sự tổ chức của hội đối với sự thành đạt tương lai thì xem chừng có hề tiến bộ lắm. Hiện nay số học trò con gái, đàn bà vào học nữ-công ở hội càng ngày càng thêm đông, nay đã có hơn 30 học trò rồi; còn hội viên càng ngày cũng thêm đông nhiều, những chị em đồng bào trong Nam ngoài Bắc vào hội càng đông, người giáp cận, kẻ giáp công, thật có nhiệt thành với hội lắm. Hiện nay nhà hội quan có thêm được hai vật kỷ niệm rất trọng là một cái máy may hiệu Singer của bà Đào-văn-Hào tặng cho hội và một cái máy đánh chữ hiệu Royal của bà Nguyễn-lan-Hương ở Hanoi. Hai bà lại có tấm nhiệt thành cổ động càng chị em đồng bào ở Bắc thành vào hội được non vài mươi bà, lại có bà Bùi-huy-Tín chủ nhà in ở Huế cũng tặng cho hội một số tiền 50 đồng và cũng có lòng nhiệt thành tán trợ cho hội ấy. Chị em đồng bào ở Nam Bắc đối với hội có lòng nhiệt thành dường ấy, thì tại Trung-kỳ há lại chẳng tương đương hay sao.

TIN NƯỚC LÊN XUỐNG

Trên sông Hồng-hà

	24 Août hồi 6 giờ	25 Août hồi 18 giờ	25 Août hồi 6 giờ
Lao-kay	78.89	78.34	78.19
Yên-bày	30.81	30.81	30.66
Việt-trì	13.90	13.95	13.85
Hanoi	8.74	8.82	8.80
Vạn-yên	9.00	9.00	8.00
Hòa-bình	7.26	7.18	6.70
Tuyên-quang	5.69	5.50	5.40
Phú-đoan	21.18	21.08	21.05
Phú Yên-bình	2.97	3.00	3.00

Trên sông Thái-bình

	24 Août hồi 6 giờ	25 Août hồi 6 giờ
Thái-nguyên	23.56	22.41
Lâm	5.50	4.40
Phả-lạng-thương	5.86	6.08
Đáp-cầu	4.22	5.67
Phả-lại	4.46	4.46

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-T COLLOMB
32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3065

CÁC LỚP HỌC TẠI TRƯỜNG HỘI TRÍ-TRI

Đến ngày thứ sáu, mồng 3 tháng 9 tây, trường Trí-trí sẽ mở các lớp học như sau này :

Lớp nhất	học-phí	2 p. 00
Lớp nhì	—	1 p. 50
Lớp ba đến lớp năm	—	1 p. 00

(Con các ông hội-viên được trừ 0 p. 50)

Ai xin học phải đưa các giấy như sau này :

1. đơn xin học ;
2. hai tờ giấy khai sinh ;
3. hai cái ảnh.

Những học-trò cũ không phải đưa giấy má gì cả.

Các đơn xin phải có người nhà (phụ huynh) đưa lại nhà hội, phố hàng Quạt, số 59. Chỉ nhận đơn xin học trong hai ngày 1er và 2 septembre thôi (sáng từ 7 giờ đến 10 giờ chiều từ 3 giờ đến 5 giờ).

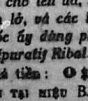
Hội Trí-tri lai cảo.

NÊU thấy ai mắc bệnh xuyễn, bệnh ngạt thì nên khẩn khoản người ta dùng thuốc bằng bột, hiệu điếu văn (REMÈDE D'ABYSSINIE EXIBARD EN POUDRE, CIGARETTES).

Thuốc này hiện các lương-y ai cũng lấy làm hiệu-nghiệm. Mỗi năm chữa được hàng nghìn người khỏi bệnh.

Mỗi hộp trong một cái điếu, hoặc trên một mảnh kim-khí mỏng dát, rồi thấy cái khói thuốc, thì tập tức đỡ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy kết-quả lạ thường. Hỏi thuốc ngộn Abyssinie Exibard (CIGARETTES D'ABYSSINIE EXIBARD) công hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái bằng quảng cáo này có hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu :

Có bán tại : H. FERRÉ & Cie, 28, Rue Richelieu, Paris.

Gởi bán tại | BLANC, Hanoi
MONTÈS, Hanoi

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quí. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền : 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy đáng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền : 0$80

Bán tại hiệu Bào-chế
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi

3068

SÁN-NHIÊN-ĐÀI Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Tối thứ tư 25 Août 1926
NHƠN-TIỀN BÁO-ỨNG

Trách ai tham phú phụ bần,
Công danh đố biết đỗ phần cho ai.

Tối thứ năm 26 Août 1926
TRINH HIẾU LƯỠNG TOÀN

Vì ai hợp lượng suy bì,
Kẻ khoe danh-giá người thì đắng cay.
Hiếu tình trọn vẹn nào hay,
Rõi sau mới biết mưu thầy lượng quan.

Tối thứ sáu 27 Août 1926
TRẢI DUYÊN KHÔN ÉP

Nhờ lời nguyện ước ba sinh,
Tham giàu ai nỡ rứt tình mây mưa,
Những là ong bướm đong đưa,
Duyên sau lại gặp, người xưa vẫn còn.

Tối thứ bảy 28 Août
ĂN TRỘM THÀNH PHẬT

Tiếng rằng cường-đạo tá gian,
Tấm lòng nhân đức chỉ mang giúp người.
Phong-trần trải khắp mọi nơi,
Không tu mà được lên ngồi tòa sen.

Tối chủ-nhật 29 Août 1926
TAM MỸ TƯƠNG-TƯ

Bởi nay những sự vô tình,
Cho nên gặp trận lôi-đình tự-nhiên.
Duyên sau đau đớn vì duyên,
Ghét ai mà lại phải phiền đến ai.

3066

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chẳng những có mấy thứ thuốc về những hình lọ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to!!!

AI CÓ AUTO XIN NHỚ :

Hiệu Trần-xuân-Nghĩa, 7, Rue du Chanvre, Hanoi, bán: các kiểu kính (Pare-brise d'auto), còi điện, còi tay, ruột ga, bông gạo, cổ Algérie để làm đệm auto, chai đựng nước nóng và nước đá để đi đường.

Bán viết theo lấy giá. 3069

Chè mới đã đến

Bản hiệu vừa mới nhận được các thứ chè liên-tâm và ô-long mới như sau này :

Chè Kim thái liên-tâm ô-long
» *Kóng-thái* »
» *Tam-nguyên* »
Chè như-ý liên-tâm
» *Tam-hi* »
» *Ngũ-phúc* »
» *Long-thái* »
» *Kim-mậu* »
» *Minh-thái* »
» *Tân-thái* »

Những thứ chè này là rất tốt, cánh nhỏ và nước xanh, mà mầu hương lại đượm. Chỉ có bản-hiệu sang trước hơn cả, mà hàn đã được nhiều ngài công-nhận cho là một thứ chè tốt. Vậy bản-hiệu xin mời các ngài chiếu-cố cho. Bản-hiệu lấy làm hân-hạnh lắm.

KIM-THÁI *kính cáo*
3 Rue des Cantonnais Hanoi.

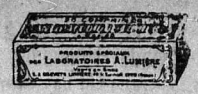
3065

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem kỹ các cao-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

3001

Thuốc chữa bệnh sốt rét rừng rất thần hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đủ khỏi bệnh.

Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả. 3050

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy ọt.

Giá tiền 0$90 3001

Thế nào là bệnh trĩ?

Bệnh trĩ là mọc mạn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt quí lưu làm giới thiệu cho vạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

TRÍ KHOA Y-SINH

26, Phố hàng Đường, Hanoi

1053

Le PARFUM des HUMANITÉS

(SỬ-KÝ THANH-HOA)

Soạn-giả: E. VAYRAC

Dịch-giả: NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Vừa chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển. . . . **2$00**

Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển **1.00**

Ở các tỉnh, xin dính thêm tiền cước gửi

Recommandé: 0$30 thứ 2$00

và 0$20 thứ 1$00

BÁN TẠI BẢN-QUÁN

振商號

Bản-hiệu từ khai-trương đến nay, chế ra các thứ bánh, kẹo rất là thanh-khiết và làm theo cách vệ-sinh, để ăn cho bổ ích vậy nên lục tỉnh chư quân-tử hằng gửi giấy khen ngợi. Tôi hết lòng cảm tạ vô cùng.

Nhân nay Trung-thu thi-tiết, vậy bản-hiệu lại cải cựu hoàn tân mà chế ra các thứ bánh-nướng, trang-hoàng rất là lịch-sự, nhân-tô toàn là thượng hảo cả, mà những tiền bánh lại càng thêm đặc-biệt, vậy xin liệt trình chư-tôn mấy thứ sau này:

Thăng bình tuế nguyệt, mỗi hộp một cái :	1$10
Châu-giang du nguyệt, mỗi hộp một cái :	1.50
Tây-hồ túy nguyệt, mỗi hộp một cái :	1.20
Thường-nga bôn nguyệt, mỗi hộp một cái :	2.00
Bánh nhân (vây cá), mỗi cân :	0.80
Bánh nhân (yến), mỗi cân :	0.80
Bánh nhân (Jambon), mỗi cân :	0.65
Bánh nhân liên-dung, mỗi cân :	0.60
Bánh ngũ nhân, mỗi cân :	0.60

Còn như bản-hiệu mà chế-tạo ra thì hàn trăm thứ ánh ngon như thế, nên không thể tận-liệt được, nếu lục tỉnh chư-tôn muốn mua thứ bánh nào, hoặc muốn mua đủ các thứ tên bánh và giá tiền, xin gửi thơ cho bản-hiệu thì bản-hiệu gửi đơn bánh đi ngay.

Nhời dặn: Nếu chư-tôn mà gửi thơ cho bản-hiệu, xin để tên cho rõ-ràng, với chỗ ở và số nhà cùng chức-tước nghề-nghiệp để bản-hiệu gửi hàng cho khỏi nhầm lẫn và chư-tôn tiện thu.

Kính cáo

Wou Kong Sang

106, Rue des Voiles, Hanoi.

Nhà "Bản-đồ « TÀM-TÀM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán tự-vị tàm giờ xưng.

祥和裕 YU-WO-TSEONG

VENTE EN GROS

48, Rue des Cantonnais, 48

Hanoi (Tonkin)

TÉLÉPHONE N° 266

Bản-hiệu có bán đủ các thứ vóc nhiễu, hàng tàu nhiễu tầm, hàng thật tốt, giá thật rẻ.

Có bán cả hàng ta (Bắc-kỳ) như the, xuyến, lĩnh, lạo, băng, quế, nến vân, vé hàng Saigon như lĩnh, the, nến vân.

Nay mới có đủ các mặt, lăng thâm, mapa đen và mỏi màn rộng khổ. Những hàng này bán buôn từng tấm, chứ không bán lẻ mà không có mẫn gửi đi các tỉnh, vì hàng con nguyên không thể cắt được.

Quí-khách ở gần nên đến bản hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về, bản hiệu xin gửi contre remboursement.

Cẩn-bạch

YU-WO-TSEONG

3015

Bệnh ghẻ chốc

Đau nhứt trong chốc lở

LÁC, NGHỨA, DA TRẦY KHÔ, NỨC, GHẺ càng bôi Kỳ bệnh chẳng nhọ người ra thần thì trị tuyệt một cách hay, nhớ thuốc thoa

FLORENTINE

Các ông dùng thử một lần, coi có quả thuốc thiệt hiệu-nghiệm vậy chăng. Cũ ngay người đã chữa chốc hay thật!

Chez chc nhà thuốc và tại số: 42, R. du Grenelle PARIS

Thuốc đến FLORENTINE

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã liền tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là: Đau tỳ vị, bệnh dạ, bệnh ợ chua, *vân vân...*

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi

3002

ĐỒ KIM-HOÀN

BIJOUX GOLDTUBÉ

Dùng rồi lại bán lại 1 fr. một gam

2 fr.00

Tiền cước: 0.60

Các thứ nhẫn gọi là BAGUES ECOSSON trên này, thợ là chắc chắn đúng tuổi. Cả khắc hai chữ đầu tên, hoặc khắc cả tên như « MARIE » « SUZANNE », « SOUVENIR », giá: 1 fr. 75. Xin quý-khách hiện rõ số cỡ tiền nhẫn muốn mua.

Hôm nay nếu ngài mua một cái nhẫn, nếu cảm ngài không ưng ý, thì chuyển tên mua bán hiện số tiền lại trả.

Còn như cỡ khổ nhẫn, thì các ngài lấy một miếng giấy bột, khoét một cái lỗ vừa đầy tâm mẫu. Rồi gửi một cái mandat 2 fr. 75, đến hiệu

BIJOUX GOLDTUBÉ, Rayon E

211, Rue Saint-Honoré, PARIS

thì chuyển thu sau các ngài sẽ nhận được cái nhẫn và quyền Co-to-lé có vô những đồ hàng.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

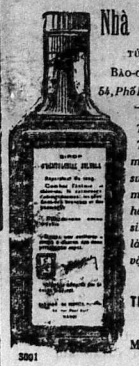
Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

3005

Hỏi các người mắc bệnh trĩ,

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU

BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kèm huyết sinh ra rào phải, làm cho hay hoạt.

ẤY LÀ:

THUỐC BỔ HUYẾT

MÁU BÒ 1$40

3001

Nếu ai mắc phải bệnh tinh « bảo vị giang-mai » đã lâu hay mới « đi nặng hay nhẹ mà muốn được mau khỏi, không tiếc tiền lại không bại về đường sinh-dục, nên lập tức dùng thuốc của hiệu ĐỨC-NGỌC-LIÊN, n° 46, Rue Principale à Đáp cầu, vì hiệu ấy là một nhà chuyên-trị bệnh thuốc bệnh tinh đã có tiếng không nghỉ nào là không tiếp được giấy ngợi khen tỏ mình tự ý của mọi chỗ gửi tới.

Ở Hà-nội có gửi hiệu Kim đức giám, 53, phố hàng Bồ và ở Nhổ hiệu Phương-nguyên phố Paul-Bert làm đại-lý bán bỏ. 3022

PHẨM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon.

Thường lâm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè giá lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-HẢI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp qua bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU

số 10, phố hàng Ngang, Hanoi

số 113, phố Khách, Haiphong

số 78, phố hàng Trống, Nam-định

Kính-cáo

3025

Trước khi ăn cơm

UỐNG RƯỢU

COGNAC CUSENIER

COURONNE

với nước SODA « PRIOR »

ăn rất ngon cơm.

Sau khi ăn cơm rồi, uống một cốc nhỏ rất tiêu-thực.

Trong nhà mà có một chai Cognac Cusenier Couronne để phòng được bệnh đau-bụng và những lúc cần-cấp ban đêm.

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine - Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đông-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom-Penh.

3007

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm, mà chế ra để chữa cho người Annam,

Kiến-hiệu lạ thường — Không sốt — Đỡ lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có cả ống nhỏ rọt . . . . . **0$90**

ĐỘC-QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE

59, RUE PAUL-BERT, HANOI

3023

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì trừ khắc tuyệt nọc

RÔM-SẨY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sẩy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn: 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số chế 59, phố Tràng-tiền

HANOI

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rên, xưng dọc dầy, đau các dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Peptone, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 0$40

Có bán tại: Nhà Ba-chuông, Hanoi

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

TẠI GIAN HÀNG BÁN NƯỚC HOA

EAU DE COLOGNE, essences diverses, lọ đẹp.	Một lít :	2$50
EAU DE COLOGNE ambrée « GRENOVILLE ».	Một lít :	4$95

TOUT PIVER

EAU DE COLOGNE « PIVER »	Một lít :	3$50
— — suprêssence.	Một lít :	2$70
— — ambrée. . .	Một lít :	3$60
PARFUMS « PIVER » vallée des Rois. .	Một lọ :	3$15
— Pompéia, Floramye, Azurea. Trèfle Incarnat, Printanel.	Một lọ :	1$15
Phấn « PIVER ». esses diverses. . .	Một hộp :	0$52
LOTIONS « PIVER »	Một lọ :	0$90

3005

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐỘ MÀ HOI:

CHO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dân bà ở cữ . . . . . Một lítre:* **2$40**

Trước khi ăn cơm nắng một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc bột. Một chai:* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm . . . . . Một chai:* **1,25**

SOUTTER NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều . . . . . Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản-hiệu xin trả lời ngay. Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu.

3006

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA

cũng là điện mạo già đi,

là bởi các chất

đọng nên da khô đi.

THỨ CRÈME SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

giữ cho da mềm-mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nắng, bệnh cám thử, và các dấu sâu bọ đốt, vân vân.

Phấn và xà-phòng Simon

Imprimerie du Trung-Bắc Tân-Văn — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN